Nr. 75. Wtorek, 3 Kwietnia 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opł...

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35** ct. Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65** ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 9 marca b. r. l. 3594 zawiadomiło, że węgierskie Ministerstwo rolnictwa, handlu i przemysłu rozporządzeniem z dnia 2 marca b. r. l. 7330 zniosło zakaz wydany w miesiącu październiku r. z. wzbraniający przywozu świń do Węgier z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, z wyjątkiem Galicyi. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa
We Lwowie, dnia 29 marca 1883.

Dnia 31 marca 1883 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XIV dziennika ustaw państwa

Zeszyt ten zawiera:
Nr. 42. Ustawę z 25 marca 1883 o zapomodze ze skarbu państwa dla ludności niedostatkiem dotkniętej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 3 kwietnia.

Pod wrażeniem tragicznej katastrofy, której ofiarą padł w Budapeszcie śp. Jerzy Majlath, sąd polityczny o tym mężu stanu w pierwszej chwili nie mógł wypaść całkiem przedmiotowo. Apoteoza, jaką stanowią wszystkie dzisiejsze wspomnienia pośmiertne w prasie węgierskiej, straci niewątpliwie na blasku w miarę, jak opinia ochłonie z przerażenia i żalu. Ale gdyby nawet nie ten zbieg okoliczności, śmierć śp. Jerzego Majlatha stanowiłaby w każdym razie klęskę publiczną dla Węgier. Z Deakiem nie można porównywać zmarłego, jak to dziś czynią niektóre organa węgierskie, bo Deak stanowił najszlachetniejszą inkarnacyę tego stanowczego w środkach, umiarkowanego w celach, a nigdy jednostronnemi poglądami niezamąconego patryotyzmu i rozumu stanu, który w stosunkowo krótkim czasie postawił Węgry na stanowisku, o jakiem początkowo same nie marzyły. Śp. Jerzy Majlath przed r. 1867 był niejako antypodą politycznym Deaka, bo jako jeden z najwybitniejszych przedstawicieli staro-konserwatywnego stronnictwa, nie szedł z początku za prądem, który doprowadził do ugody w roku 1867, lecz owszem stawiał mu zaporę, uważając za dostateczną nawet tę miarę swobód i niezależności politycznej, jaką dawał Węgrom dyplom październikowy. Był czas, kiedy śp. Jerzy Majlath jako osobistość polityczna, mimo najsympatyczniejszych, zawsze ujmujących przymiotów osobistych, spotykać się musiał wprost z objawami niepopularności.

Jeden tylko, ale bardzo ważny rys w charakterze politycznym ś. p. Majlatha stawia go poniekąd na tej wyżynie, na jaką opinia kraju wyniosła Deaka. Nawet w czasach najtrudniejszych, kiedy namiętności wrzały najsilniej w Węgrzech, kiedy życie polityczne przybrało ujemny kierunek, a tylko starokonserwatywne stronnictwo usiłowało wyzyskać dane warunki społecznej i politycznej regeneracyi kraju, śp. Jerzy Majlath stanowił powagę narodową w najpiękniejszem tego słowa znaczeniu. Najwięksi przeciwnicy korzyli się przed jego niepo szlakowanym patryotyzmem, najzajadliwsi krytycy polityki starokonserwatywnej wyrzucali mu tylko fałszywe pojmowanie stosunków i lękliwe poglądy na przyszłość, ale nigdy motywa zdrożne lub brak bezinteresownego patryotyzmu. Po r. 1867 śp. Jerzy Majlath, dzięki tej powadze, zamiast jak zwyciężony na polu politycznem zejść z widowni, pójść całkiem w zapomnienie, wzrósł owszem na znaczeniu i zajął najwybitniejsze stanowisko w sądownictwie, a jako prezydent Izby magnatów także wybitne stanowisko polityczne.

Stronnictwo starokonserwatywne poniosło w skutek śmierci śp. Majlatha stratę niepowetowaną. Padł jeden z głównych filarów tego stronnictwa, a ponieważ drugi jego przywódzca hr. Paweł Sennyey, złożony chorobą skazany jest na nieczynność, przeto mała armia pozostała prawie bez wodzów. Byłby to cios dla przyszłości kraju, gdyby stan taki zapanował był przed rokiem 1873, kiedy stronnictwo konserwatywne wobec ówczesnego programu stronnictwa Tiszy, miało jeszcze ważną misyę do spełnienia. Jak wiadomo stał wówczas dzisiejszy minister-prezydent wobec ugody w roku 1867 na stanowisku na pół negacyjnem, a Deakiści wytrzymać mogli podwójny nacisk na ugodę ze strony Tiszy i radykałów, tylko przy pomocy żywiołu konserwatywnego. Dziś stosunki zupełnej uległy zmianie. Na straży ugody z r. 1867 stoi panujące bezwarunkowo stronnictwo liberalne z takim zręcznym i niestrudzonym wodzem jak minister-prezydent Tisza, a bezwzględni przeciwnicy ugody reprezentują tylko garstkę nieliczną, źle dowodzoną i słabo z kraju zasilaną.

Sprawa funduszu indemnizacyjnego

w Radzie państwa.

III.

Motywa rządowe do wniesionego obecnie do Rady państwa projektu ugody, w trzeciej części swej wspominają nasamprzód o rezolucyach uchwalanych w tej sprawie przez Izbę poselską. Nie będziemy nużyli czytelnika całym szeregiem dosłownych tekstów tych rezolucyi, przytoczymy pierwszą i jedną z ostatnich jako charakterystyczniejsze. W r. 1861 minister stanu p. Schmerling wspomniał po raz pierwszy o przeszło 17-milionowem *passivum* galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego, a to jedynie z okoliczności pewnej interpelacyi, która ze sprawą nic zgoła nie miała wspólnego. Była to pobieżna wzmianka. Podchwycił to jednak poseł Herbst, aby w roku następnym wśród rozpraw budżetowych jako specyalny sprawozdawca komisyi budżetowej z rozdziału subwencyj i dotacyj wnieść rezolucyę następującą: „Izba przyzwala wprawdzie zażądaną kwotę (dopłatę skarbową na rzecz galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego), zarazem atoli w interesie skarbu państwa i innych krajów tak ciężko obarczonych na rzecz indemnizacyi w Galicyi wynurza oczekiwanie że już przy układaniu budżetu na r. 1863 rząd zastanowi się nad tem, żeby zastrzeżona najwyższem postanowieniem z dnia 13 października r. 1857 pretensya zwrotu subsydyów udzielanych od r. 1858, tudzież zawieszony do czasu tylko zwrot i oprocentowanie zaliczek danych przed tymże rokiem jaknajrychlej nabrały skuteczności". Charakterystyczna jest ta rezolucya ze względu na

---

1683

VII.

Tymczasem w Lincu, dokąd się udał dwór cesarski, rozstrzygała się sprawa pierwszorzędnej dla Europy doniosłości, w jakim kierunku należy dalszą skierować akcyę: przeciw wschodowi, czy zachodowi?

Widzieliśmy, że aż do końca roku 1682 cesarz Leopold stale miał zwrócony wzrok ku Zachodowi, że gotów był do ustępstw na Wschodzie, ażeby tylko przeciw Ludwikowi wystąpić z całą potęgą w obronie własnych i państwa interesów. Kiedy od wschodu zerwała się straszna burza, grożąc cesarzowi, jego rodzinie i całej monarchii zupełnem zniszczeniem, cesarz pomimo to nie odwrócił wzroku swego od Zachodu, nie posunął się wobec Francyi do żadnego ustępstwa, co większa, u pokonanych pod Wiedniem Osmanów uczynił pierwszy pojednawcze kroki. Usiłowania cesarza pozostały bez skutku. Turcy objawili zamiar dalszego prowadzenia wojny z wszelkiem możliwem wytężeniem. Był to fakt wielkiej doniosłości. Z pytaniem, czy kwestya wschodnia nie dałaby się załatwić pokojowo, połączyło się teraz pytanie drugie: czy nie lepiej prowadzić dalej walkę z półksiężycem?

Bo też kampania z r. 1683 wypadła nad wszelkie spodziewanie. Ocalono nietylko Wiedeń i dziedziczne kraje habsburskie, ale nadto wkroczyły wojska sprzymierzone głęboko w kraj węgierski i zadały tamże potędze tureckiej nowe, dotkliwe klęski. Sukcesa te zachęcały do dalszej akcyi.

Do tego przyłączała się jeszcze świadomość, że cesarz nie stoi zupełnie odosobniony. Mimo niezadowolenia z wyniku kampanii węgierskiej, okazywał przecież Sobieski gotowość do dalszej walki. W równym stopniu można było liczyć na Rzeczpospolitą wenecką, której reprezentanci nie kryli się bynajmniej z ochotą do wzięcia udziału w akcyi przeciw Muzułmanom. Ponad wszystkimi uczestnikami górował papież Innocenty XI, udzielający na wszystkie strony zachęty w słowie i pomocy w pieniędzach.

Pod wpływem tych faktów i motywów dojrzewał powoli plan dalszego prowadzenia wojny tureckiej.

Po raz pierwszy zastanawiał się dwór cesarski nad nim urzędownie na wieść o zwycięstwie pod Parkanami, w drugiej połowie października 1683

Nadworna Rada wojenna zrozumiała dobrze, iż Kara Mustafa gotów jest wszystkich dołożyć starań, ażeby się pomścić srogo za doznaną klęskę. Gdyby go nawet spotkał zwykły los pokonanych wodzów tureckich: śmierć, to przecież następca jego starać się będzie rozpocząć swoją działalność powetowaniem hańby swego poprzednika. W każdym więc razie grozi dalsza walka i wymaga dzielnego przygotowania się, ażeby przenieść wojnę w kraj nieprzyjacielski. Do tego celu dwie prowadziły drogi: powiększenie armii i pozyskanie sprzymierzeńców. Rada wojenna rozpoczęła działanie w obu kierunkach; uchwaliła uzupełnić wojsko cesarskie do liczby 80.000 ludzi, a nadto nawiązała rokowania z obu wielkimi książętami moskiewskimi i nieprzyjacielem sułtanatu, szachem perskim.

Pozostawało wszakże do rozwiązania jeszcze jedno pytanie wielkiej doniosłości: oto, czy decydując się na dalsze prowadzenie wojny z Turkami, liczyć można na pokój od Zachodu?

Odsiecz Wiednia musiała z natury rzeczy ułagodzić cokolwiek zapał wojenny w Wersalu. O ile słusznem było zdanie, że Leopold uważa Ludwika XIV za niebezpieczniejszego wroga od Turków, o tyle musiał się król francuski przygotować teraz na ewentualność, że po zwycięstwie wiedeńskiem Leopold zwrócić się może z całą potęgą ku stronie zachodniej. Ludwik musiał się tedy wyrzec wszelkiej dalszej prowokacyi przeciwko Niemcom, ażeby nie zwrócić przeciwko sobie oręża cesarskiego i wszystkich stanów Rzeszy.

Okoliczności zmusiły więc Ludwika nałożyć wędzidło daleko zakreślonym planom. Jego nadzieja, że Kara Mustafa pokona cesarza, nie ziściła się. Ale interes jego wymagał, aby cesarz zawikłał się w sprawę wschodnią i w ten sposób doznał przeszkody w wywołaniu ogólnej walki przeciw Francyi. Ludwik potrzebował na razie swobody w wojnie z Hiszpanią. Okoliczność ta czyniła go nawet skłonnym do ustępstw wobec cesarza.

W ten sposób uzyskano podstawę, na której opierając się dyplomacya cesarska, stosownie do życzeń Innocentego i Leopolda, mogła działać w kierunku rozpoczęcia ofenzywy przeciw Osmanom.

Wśród narad i konferencyj w Linzu zaszedł tymczasem w obozie tureckim wypadek, który rozstrzygnął o losie jednego z najgłówniejszych aktorów całego dramatu z r. 1683 — o losie wielkiego wezyra Kary Mustafy.

Zaufanie sułtana do Kary Mustafy utrzymało się jeszcze pewien czas po doznanych zawodach. Przyczynę klęski pod Wiedniem przypisywał on, zgodnie z relacyą wezyra, nie temu ostatniemu, lecz Ibrahimowi baszy. Jeszcze po klęsce pod Parkanami, kiedy Mustafa cofnął się do Belgradu, posłał mu Mahomet nową chorągiew na znak trwałości swej łaski i jako zachętę do nowej wyprawy.

Wszakże właśnie klęska pod Parkanami i wiadomość o upadku Ostrzyhomia dały przeciwnikom wielkiego wezyra niebezpieczną broń przeciw niemu do ręki. Starano się przekonać sułtana, że nie Ibrahim zbłądził, ale wielki wezyr, zaczęto mu przedstawiać, że własna jego powaga i bezpieczeństwo domagają się zaspokojenia powszechnej nienawiści przeciw Mustafie. W części przekonany, w części przymuszony wydał sułtan wyrok śmierci, którego wykonanie poruczono dwom wyższym urzędnikom tureckim. Obaj przybyli do Belgradu dnia 25go grudnia 1683, i zapewniwszy sobie pomoc przy egzekucyi u agi janczarów, zażądali audyencyi u wielkiego wezyra. Przeczuwając coś złego, nie chciał Mustafa uczynić zadość ich życzeniom. Ale posłannicy śmierci nie zawahali się i stanęli wbrew zakazowi w obliczu skazańca. Wielki wezyr zrozumiał, o co chodzi. Na zapytanie jego, czego sobie życzą, zażądał aga wydania pieczęci państwowej, przedkładając na to rozkaz sułtana. Kiedy Kara Mustafa uczynił temu zadość, zażądano dalej wydania chorągwi, jako symbolu naczelnego dowództwa. Potem dopiero przedstawiono mu w milczeniu wyrok śmierci. Ze stoicznym spokojem przyjął wielki wezyr straszną wiadomość, i prosił tylko o dozwolenie mu krótkiej zwłoki celem odmówienia ostatniej modlitwy. Następnie poddał się egzekucyi. Głowę uduszonego odcięto od tułowia i posłano Mahometowi wypchany skalp na znak spełnionego rozkazu.

Nowo mianowany wielki wezyr Kara Ibrahim przedłożył w dywanie projekt zawarcia pokoju z cesarzem, ażeby się rzucić z całą potęgą na Polskę. Reszta dywanu wraz z sułtanem oświadczyła się jednak przeciw temu i posłano Ibrahima do cofnięcia wniosku. Nadworna rada wojenna przewidziała więc trafnie, że zmiana naczelnego dowództwa nie sprowadzi zmiany polityki tureckiej.

wyraźne odróżnienie pretensyi zwrotu subsydyów płaconych od r. 1858 od „zwrotu zaliczek“ dawanych aż do tegoż roku. Jak przez *passivum* p. Schmerlinga, tak i przez Herbstowską „pretensyę zwrotu“ nie potrzeba rozumieć, iżby to znaczyło, że Galicya jest rzeczywiście dłużniczką skarbu. W motywującem przemówieniu powiada p. Herbst, że „z tytułu najwyższego postanowienia z dnia 13 października r. 1857 Galicya ma prawo na przyszłość także żądać prestacyj (*eine Leistung*) ze skarbu“; a skoro to p. Herbst uznaje, więc oczekiwanie, że rząd postara się o to, aby pretensya zwrotu nabrała skuteczności, może oznaczać tylko tyle, że rząd ma rozpocząć z galicyjską reprezentacyą krajową rokowania w celu uregulowania stosunku skarbu państwa do galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego. Zresztą p. Herbst uznaje także, że „ustawodawstwo co do indemnizacyi w Galicyi bardzo się zmieniło; jest cały szereg ustaw odnoszących się do tego przedmiotu, a całkiem różnych od ustaw dla innych krajów“.

Rezolucye podobne do powyższej powtarzały się w latach następnych dość często, a jedną z ostatnich jest następująca, wniesiona przez specyalnego sprawozdawcę komisyi budżetowej p. Lienbachera w r. 1878: „Wzywa się rząd, aby poczynił kroki, jakich potrzeba do oddania galicyjskich funduszów indemnizacyjnych w zarząd reprezentacyi kraju i aby przy wniesieniu następnego budżetu poczynił Izbie wnioski co do uregulowania tej sprawy z uwzględnieniem rezolucyj uchwalonych na posiedzeniach Izby dnia 9 marca r. 1872 i dnia 31 marca r. 1874“. Jak widzimy rezolucya ta także nic zgoła nie mówi o długu Galicyi u skarbu państwa. Jakoż charakteryzuje się nie swoją osnową, lecz dodanem do niej w drukowanem sprawozdaniu umotywowaniem, które rzeczywiście chciało uznać Galicyę za dłużniczkę skarbu. Tę poniekąd sprzeczność między rezolucyą a motywami jej wyjaśnił p. Dunajewski, który zaprotestował przeciw motywom jako należącym nie do tej, lecz do wcale innej rezolucyi, którą p. Lienbacher wniósł był wprawdzie w komisyi budżetowej, którą jednak komisya odrzuciła, przyjmując natomiast powyższą, pochodzącą właściwie nie od p. Lienbachera, lecz od posła Pergera.

Powoławszy się na szereg podobnych rezolucyj, motywa rządowe wniesionego teraz do Izby poselskiej projektu ugody mówią dalej: „Rezolucye te, tudzież okoliczność, że z obliczonego na 40 lat okresu amortyzacyjnego obligacyj galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego upłynęło już lat 24, a dopłat skarbowych wciąż przybywa, nakazują doprowadzić już sprawę tę do ostatecznego załatwienia. Tem to uczuł się rząd teraźniejszy spowodowanym do zaprojektowania nowej ugody, któraby uwzględniła z jednej strony skarb państwa, z drugiej strony interes kraju stosownie do całkiem odrębnego rozwoju, jaki wzięła sprawa indemnizacyjna w Galicyi. Projekt ten, wniesiony w sejmie galicyjskim, orzeka w rzeczy głównej, że zaliczki i dopłaty nieoprocentowane, dawane aż do końca roku 1882, w sumie ogólnej 75,172 560 zł. 54½ ct. będą odpisane, natomiast od r. 1883 aż do r. 1897 włącznie w miejsce dotychczasowej nieoprocentowanej dopłaty ze skarbu w ilości 2,625.000 zł. wypłacana będzie niezwrotna doroczna subwencya skarbowa w ilości 2,100.000 zł. Reszta stypulacyj odnosi się do ustanowienia dodatków indemnizacyjnych do podatków, do dawania zwrotnych zaliczek oprocentowanych w razie potrzeby i do oddania funduszu indemnizacyjnego w zarząd reprezentacyi krajowej. Sejm galicyjski w obradach nad tym przedmiotem, jak wynika z sprawozdania komisyi sejmowej i z protokołu sejmowego, zawarował sobie przedewszystkiem stanowisko prawne, którego dotychczas się trzymał, z którem to zastrzeżeniem przystąpił do zbadania zaproponowanej ugody i przyjął ją z tą tylko modyfikacyą, żeby państwo od roku 1883 aż do końca r. 1897 oprócz dorocznej subwencyi w ilości 2,100.000 zł. dawało jeszcze doroczną nieoprocentowaną zaliczkę zwrotną w ilości 325.000 zł., tak, że od r. 1883 kraj nie miałby o 525.000 zł. rocznie, jak chciał projekt rządowy, lecz tylko o 200.000 zł. więcej do pokrywania dodatkami do podatków. niż pokrywa dotychczas. Sejm uzasadnia tę modyfikacyę tem, że niepodobieństwem jest obarczać opodatkowanych na resztę czasu amortyzacyi obligacyj indemnizacyjnych większem jeszcze podwyższeniem dodatku indemnizacyjnego niż o 2 ct. od każdego złotego. Ale sejm zobowiązuje się po ustanowionym w planie amortyzacyjnym czasie, t. j. po r. 1898, zwrócić skarbowi doroczną zaliczkę 325.000 zł., a więc sumę 4,875.000 zł. w trzech ratach rocznych. Ugoda w ten sposób uchwałą sejmową zmodyfikowana stanowi przedmiot niniejszego projektu rządowego. Wedle wyraźnego brzmienia swego odnosi się ta ugoda do funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, nie zaś do funduszu indemnizacyjnego Wielkiego Księstwa Krakowskiego, gdyż fundusz ten jest w stanie czynnym i nie ciężą na nim ani zaliczki skarbowe, ani też nieoprocentowane dopłaty ze skarbu“.

Motywa rządowe w dalszym ciągu zestawiają z właściwych ustaw i rozporządzeń te punkta, które przemawiają z jednej strony na korzyść skarbu państwa, z drugiej na korzyść kraju. Na korzyść skarbu państwa przemawia zastrzeżenie pretensyi zwrotu, uczynione w najwyższem postanowieniu z dnia 13 października r. 1857, jako też okoliczność, że oprócz obowiązkowych z tytułu laudemiów opłat na rzecz niektórych krajów skarb żadnemu krajowi nie dopłacał nic na cele indemnizacyjne Z natury dwu tych punktów wynika, że jakkolwiek można cytować je na korzyść skarbu państwa, nie można jednak wydedukować z nich zgoła niczego na niekorzyść Galicyi. Natomiast na korzyść Galicyi przemawiają:

a) Patent cesarski z dnia 17 kwietnia r. 1848 wraz z cyrkularzem gubernialnym z dnia 22 kwietnia tegoż roku, które znoszą pańszczyznę kosztem skarbu państwa, tudzież patent cesarski z dnia 15 sierpnia r. 1849 wraz z rozporządzeniem wykonawczem z dnia 4 października r. 1850, które wyraźnie podtrzymują obowiązek skarbu państwa.

b) Okoliczność, że nawet na inne kraje co do których skarb nie przyjął był żadnego obowiązku, nałożono ciężar nie większy, jak połowę obrachowanego na czysto wynagrodzenia za pańszczyznę.

c) Fakt, że nigdy nie wykonano postanowienia patentu cesarskiego z dnia 15 sierpnia r. 1849, mocą którego opłata na serwituty, należąca się dominiom jako integralna cząstka indemnizacyi, miała być wnoszona do skarbu państwa, przez co rząd rozszerzył darowiznę uczynioną chłopom w patencie z dnia 17 kwietnia r. 1848, a tem samem rozszerzył też obowiązek skarbu co do ponoszenia kosztów indemnizacyi, które to rozszerzenie darowizny chłopom, a względnie obowiązku skarbu stało się pierwotnie wbrew woli Najj. Pana, a zatwierdzone zostało przezeń dopiero w rok po wydaniu najwyższego postanowienia z dnia 13 października r. 1857, bo wtedy dopiero Najj. Pan dowiedział się o tej nowej darowiznie.

Przywiódłszy te punkta, motywa rządowe mówią dalej: „Z tego wszystkiego wynika, że najwyższemu postanowieniu z dnia 13 października r. 1857 nigdy nie przypisywano tego znaczenia, jakoby wykluczać miało odpisanie dopłat ze skarbu; że dalej w r. 1868 (projekt Brestla) rzeczywiście przyznano już odpisanie od dnia 1 stycznia r. 1868, a nie wyrzeczono jeszcze w sposób stanowczy odpisania *pro praeterito*, lecz wyłączono tę kwestyę chwilowo z rokowań jedynie dla tego, że wskazywano na okoliczność, iż kwoty płacone do r. 1868 stanowią część wspólnego mienia monarchii austro-węgierskiej i dlatego rząd austryacki sam rozporządzać niemi nie może. Konieczność tedy załatwienia tej sprawy wedle słuszności jest jasna; a z powyższego przedstawienia rzeczy wynika zarazem, że charakter tej sprawy, tak ważnej dla państwa i dla Galicyi, nie jest bynajmniej taki, aby nawet przy bardzo znacznem ścieśnieniu pretensyj państwa mówić można było o czystej darowiznie na rzecz kraju, o nieuzasadnionem zrzeczeniu się tych pretensyj przez państwo. Z tego stanowiska słuszności i łącząc się z zapatrywaniami rządów dawniejszych, rząd teraźniejszy przedstawił sejmowi rzeczony projekt, sejm zaś przyjął go z wspomnianą modyfikacyą. Rząd zastanowił się nad tą modyfikacyą bardzo dokładnie i postanowił wnieść uchwałę sejmową do wys. Rady państwa. Przyjęcie tej ugody da państwu także niemałe w porównaniu z dotychczasowym stanem rzeczy korzyści; rząd przeto z spokojem może ją zalecić wys. Radzie państwa do przyjęcia. Ze stanowiska centralnych finansów wspólnych, na które w uchwale rady ministrów z r. 1868 wskazywano, jako na przeszkodę w odpisaniu kwot płaconych aż do tego roku, dziś żadna już nie zachodzi przeszkoda. Rząd węgierski w piśmie do tutejszego ministerstwa skarbu z dnia 12 sierpnia r. 1882 p. l. 1586 *P M.* zgodził się na oparty na zasadzie terytoryalnej podział zaliczek udzielanych ze skarbu funduszom indemnizacyjnym aż do końca r. 1867, dodając, że stosownie do tego rząd węgierski nie ma co nadmienić przeciw zamiarom rządu tutejszego co do zaliczek tyczących się funduszów indemnizacyjnych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.“

Na tem kończą się motywa rządowe.

Trudno naturalnie przewidzieć, jaki przebieg weźmie sprawa w Radzie państwa. Projekt rządowy znajduje się dopiero w najpierwszem stadyum obrad komisyi budżetowej, która właściwych rozpraw jeszcze nie rozpoczęła, zażądawszy od rządu przedłożenia wszystkich ustaw i rozporządzeń w tej sprawie, dalej sprawozdań sejmowych z roku zeszłego i nakoniec materyału liczbowego. Przewidywane są burzliwe rozprawy w pełnej Izbie; nie dzielimy jednak tych obaw.

Józef Glinkiewicz.

KORESPONDENCYE

Berlin, 1 kwietnia.

☐ Cały szereg dzienników niemieckich umieścił z powodu dzisiejszych urodzin księcia Bismarcka artykuły wstępne na cześć męża, któremu Niemcy przedewszystkiem zjednoczenie ojczyzny swej zawdzięczają. Gazety te wysilają się na frazesy, aby oddać hołd geniuszowi żelaznego księcia, na którego wielkość zdaniem ich nie pada cień żaden. *Deutsches Tageblatt*, główny organ antisemitów tutejszych, wyraża się nawet tak, jakby przed znanem wyrażeniem, kanclerza nikt nie słyszał nawet nigdy „o praktycznem chrześciaństwie“. O głębokich ranach, które walka kościelna w Prusiech zadała kościołowi i państwu, nie wspominają dzienniki, a przecież właśnie ten moment dziejów współczesnych daje obfity materyał do oceny polityki wewnętrznej kanclerza, który z pewnością sam najlepiej to czuje, jak trudne są obecnie stosunki wewnętrzne Prus, i jaki głęboki rozstrój opanował organizm społeczny *Germania* wyraża *pium desiderium*, aby kanclerz, wstępujący dziś w 69 rok życia, powetował jeszcze wszystkie klęski zadane przez walkę kościelną, nim ukończy 70 rok życia swego; dziennik katolicki przeświadczony jest tymczasem, choć tego nie wypowiada, że przyszłe pokolenia dopiero będą mogły dokonać tego dzieła przejednania, zwłaszcza że niejedna rana w całej nagości swej odkryje się wtenczas dopiero, gdy wyrosną na mężów chłopcy, uczęszczający dziś do szkół Falkowskich.

Z treści odpowiedzi berlińskiej na notę Jacobiniego dochodzi znowu jeden szczegół do wiadomości publicznej. Oto papieski *Moniteur de Rome* donosi, że rząd tutejszy wymaga, aby jeszcze p r z e d rewizyą ustawodawstwa biskupi uwiadamiali rząd o nominacyach proboszczów naszych. Wiadomo czytelnikom *Gazety Lwowskiej*, że stolica papieska tę koncesyę zrobić chciała dopiero po p r z e p r o w a d z e n i u częściowej modyfikacyi ustaw majowych. Organ rzymski podaje wiadomość tę jako informacyę pochodzącą z Berlina, tymczasem wiem, że tutejszy korespondent *Moniteura* nie pisał o tem do Rzymu; szczegół ten pochodzi więc oczywiście z poważniejszego jeszcze źródła. Kiedy więc widzimy, że Rzym i Berlin dotychczas nie zgodziły się nawet na punkta wyjścia rewizyi, lecz wręcz przeciwne zajmują stanowitko, trudno spodziewać się pomyślnego rezultatu, przynajmniej na teraz. Rząd tutejszy zażądał odpowiedzi szczegółowej, o ile ustawodawstwo o wykształceniu duchowieństwa i wykonywaniu jurysdykcyi biskupiej zdaniem Stolicy Apostolskiej miałyby być zmienione. Dowiaduję się z Rzymu, że kardynał sekretarz stanu pracuje już nad odpowiedzią, która, jak sądzę, niedługo będzie panu Schloezerowi wręczoną.

Prasa liberalna nie wątpi ani na chwilę, że wtenczas wykaże się, iż żaden rząd pruski na wymagania rzymskie nie przystanie; powiedziałbym raczej, że wykaże się, iż mężowie zostający dzisiaj u steru więcej żądają, niż Rzym koncedować może. Niektóre gazety liberalne wzywają także rząd, aby teraz już ogłosił odpowiedź cesarską na list papieski i odpowiedź na notę rzymską, gdyż te dokumenta mają najlepiej usprawiedliwić postawę rządu. Ludność katolicka nie ma nic przeciwko takiej publikacyi, gdyż wtenczas wykaże się, co przez ów pokój rozumieć należy, jakiego tutaj sobie życzą.

W okręgu wyborczym pomorskim Stralsund i Rugia odbyły się wybory do parlamentu, których rezultat ostateczny dziś jeszcze znany nie jest. Nigdy tam nie mieli liberalni choćby poważnej mniejszości, a dziś przeciwko naczelnemu prezesowi pomorskiemu hr. Behrowi, jako kandydat wystąpił tutejszy kupiec Samm, na Pomorzu zupełnie nieznany, i uzyskał już 8.400 a hr. Behr tylko 7.980 głosów.

SPRAWY MONARCHII

— Komisye Izby panów rozpoczęły już swoje czynności. W niedzielę obradowała komisya prawnicza, dzisiaj zbierze się na ostatnie posiedzenie komisya budzetowa. Na porządku dziennym znajdują się najpierw sprawozdania o petycyach, następnie wypracowane przez generalnego referenta księcia Czartoryskiego sprawozdanie o preliminarzu państwowym i ustawie finansowej na r. 1883. Najbliższe posiedzenie Izby panów odbędzie się dopiero w pierwszych dniach przyszłego tygodnia i na niem zostanie załatwione sprawozdanie komisyi budżetowej.

— Jeden z dzienników wiedeńskich donosi, że ciągły przyrost cyfry więźniów (w ostatnich pięciu latach cyfra ta podniosła się o 1.500 głów) i wzmagające się ztąd przepełnienie zakładów karnych i więzień sądowych zniewoliły ministerstwo sprawiedliwości do zarządzenia różnych środków celem zaradzenia tym niedogodnościom. Wprawdzie dopiero przed czterma laty urządzono dwa nowe zakłady karne, jeden w Pilznie czeskiem, drugi w Vigaun, oprócz tego buduje się więzienie dla mężczyzn w Stanisławowie, wszystko to jednak jest niewystarczające wobec wzmagających się ciągle potrzeb. Obok tego jedna jeszcze okoliczność wchodzi tutaj w rachubę. Długoletnie doświadczenia przekonały, że przestępcy skazani po raz pierwszy na karę więzienia, skorsi są po odbytej pokucie do popełnienia nowych zbrodni, gdy odsiadują karę w zakładach, gdzie stykają się częstokroć z niepoprawnymi, kilkakrotnie karanymi więźniami, niż w razie, gdy zamknięci są w oddzielnych celach. Z tego powodu ministerstwo sprawiedliwości dąży do urządzenia w ten sposób zakładów więziennych, aby najpierw osoby znajdujące się w śledztwie, zostały zupełnie oddzielone od zasądzonych już więźniów, a dalej, aby ile możności został przerwany wszelki związek pomiędzy młodymi i lżejszej kategoryi przestępcami z jednej a nałogowymi i zatwardziałymi zbrodniarzami

---

Okoliczności złożyły się w ten więc sposób, że obaj władcy, cesarz i sułtan, skierowaną mieli teraz wolę ku dalszemu prowadzeniu wojny. Tylko, że sułtan nie zdawał sobie sprawy, z ilu przeciwnikami wypadnie mu walczyć

Obok cesarza w pierwszym rzędzie był nim Sobieski. Pozostawiając wojsko na leżach zimowych w Węgrzech, powrócił wprawdzie do Polski (w grudniu 1683), zniechęcony do pewnego stopnia, ale zawsze jeszcze wierny aliansowi. Tutaj zastało go wezwanie od cesarza, aby przystąpił do nowej ligi przeciw Turkom, do której i Wenecya należeć miała. Cesarz liczył, że zaproszenie to nie pozostanie bez skutku, nietyle ze względów dodatniej, jak raczej ujemnej natury; Polska musiała się obawiać zemsty Osmanów za odsiecz Wiednia, a wzgląd ten nakazywał jej działać w porozumieniu z ich nieprzyjacielem. Polacy zrozumieli też sytuacyę, w jakiej się znachodzą, i to też skłaniało ich do przyjęcia propozycyi cesarskiej. Wynikiem tego było rozporządzenie, że żołnierze polscy, którzyby opuścili leże zimowe w Węgrzech, nie otrzymają wypłaty żołdu.

Pomoc Polski miał więc cesarz zapewnioną. Ale niemniej pewnem było także i przystąpienie Rzeczypospolitej weneckiej do ligi. Poseł wenecki na dworze wiedeńskim Contarini oświadczał się już od dawna z gotowością swego rządu do zbrojnego wystąpienia przeciw Osmanom. Tego życzyła sobie i opinia całego kraju i większość senatu. To też kiedy sprawa zawarcia ligi przyszła pod obrady senatu, zawotowano ją znaczną większością głosów, mimo oporu mniejszości, na której czele stał Foscarini. Ku końcowi stycznia 1684 otrzymał cesarz z ust Contariniego urzędowe zawiadomienie o zapadłej uchwale.

W ten sposób przygotowano podstawę do ostatecznych układów, które się rozpoczęły w Lincu d. 1 marca 1684 pod przewodnictwem nuncyusza papieskiego Buonvisego. Dnia 5 marca stanął nareszcie układ, zwany świętą ligą, pomiędzy cesarzem, królem polskim i Rptą wenecką pod protektoratem papieża Innocentego XI. Istotna treść aliansu zobowiązywała sprzymierzonych do walki przeciw Turkom, nie zaś przeciwko jakiemukolwiek innemu państwu, zakazywała poszczególnym członkom ligi zawierać traktaty z nieprzyjacielem bez zezwolenia reszty członków; każdy ze sprzymierzonych miał prowadzić wojnę o własnych siłach i zatrzymać poczynione przez siebie zdobycze.

Wojna turecka przeszła w nowe stadyum rozwoju. Trzy państwa chrześciańskie połączyły się razem celem prowadzenia walki zaczepnej przeciw półksiężycowi. Odrzucony dawniej przez cesarza plan Sobieskiego, ażeby rozpocząć ofensywę przeciw Turcyi, zrealizował się teraz pod wpływem zmienionych stosunków politycznych. Był to wypadek wielkiej doniosłości. Sześć wieków upłynęło od czasu, kiedy Grzegorz VII powziął myśl powołać pod broń całe chrześciaństwo przeciw Islamowi. Myśl Grzegorza nie wydała pożądanych skutków, nie wydały ich także i usiłowania Karola V. Walka cesarstwa z Turcyą kończyła się zawsze rozszerzeniem granic tej ostatniej. Drugie oblężenie Wiednia było punktem kulminacyjnem jej potęgi, ale zarazem probierzem, o który się rozbiła. Na jej gruzach udało się Innocentemu XI urzeczywistnić choć w części myśl wielkiego swego poprzednika.

A urzeczywistnił ją ze skutkiem dodatnim. Szesnastoletnia wojna, następująca po zawarciu świętej ligi, a zakończona pokojem w Karłowicach (1699), przedstawia nam coraz szybszy upadek tak strasznej niegdyś potęgi półksiężyca.

Oswald Balzer

z drugiej strony. Stosownie do tego zarządzono już budowę nowych więzień przy sądach w Libercu (Reichenberg), Cieszynie, Trydencie, Roveredo i Bruex, i poczyniono przygotowania do przebudowania więzień w Ried, Insbrucku, Opawie i Suczawie. Tym sposobem ministerstwo sprawiedliwości spodziewa się zaradzić dotychczasowym niedogodnościom i usunąć kwestyę przepełnienia więzień, z których niejedno stało się ogniskiem chorób epidemicznych.

— W kołach wojskowych zajmują się obecnie projektem, który ma zmienić zupełnie stosunki garnizonowe kawaleryi austryackiej. W Austryi, jak wiadomo, jest tylko mała liczba wielkich koszar dla kawaleryi, które mogłyby pomieścić całe dywizye a choćby nawet pułki; kawalerya rozlokowana jest po większej części szwadronami, a nawet w sztabowych załogach znajduje się zazwyczaj jeden a najwięcej dwa szwadrony. Otóż obecnie jest zamiar przez wybudowanie wielkich koszar dywizyjnych usunąć dotychczasowe niedogodności, wynikające z rozrzucenia szwadronów. W kilku miastach przystąpiono już nawet do budowy takich koszar. Zdania kół fachowych w przedmiocie praktyczności projektowanego systemu są dość podzielone. Z wielu stron odzywają się głosy, że przy dotychczasowym systemie łatwiejsze było należyte przygotowanie kawalerzysty, zresztą i ze względów sanitarnych dawny system ma pewną wyższość nad projektowanym. Cokolwiek jednak — pisze *Presse* — pewną jest rzeczą, że stosunki dyslokacyjne naszej kawaleryi ulegną w najbliższym czasie znacznym zmianom. Koła fachowe domagają się zarazem rozlokowania w ten sposób kawaleryi, aby w pasie północnym zachodniej Galicyi znajdowały się liczniejsze niż dotychczas oddziały kawaleryi, a to w celu wypełnienia znacznych luk w garnizonach nadgranicznych.

— W wiedeńskich kołach rządowych spodziewają się rychłego ukończenia rokowań w sprawie połączenia wschodnich kolei. Nominacya Edhema baszy, dawnego ambasadora w Wiedniu, ministrem spraw wewnętrznych i wzrastający wpływ jego w Konstantynopolu zdają się być dobrą wróżbą dla Austryi. Edhem bowiem jest gorliwym zwolennikiem połączenia tureckiej sieci dróg żelaznych z Europą zachodnią. Chodziło, jak wiadomo, o punkt, w którym koleje miały się połączyć. Austrya przemawia za Wraną, a Turcya nie chciała zgodzić się na tę kombinacyę ze względów niby strategicznych, ale była właściwie przeciwną samej zasadzie połączenia swoich kolei z serbskiemi.

— Jak donosi *Wiener Abendpost*, w Węgrzech rozwija się żywa agitacya w celu zniewolenia osiadłych w Bukowinie t. z. Csango-Madydrów do powrotu na ziemię węgierską. W Peszcie utworzył się osobny komitet, który postanowił pokierować tą sprawą i dostarczyć uboższym emigrantom środków do powrotu i zapewnienia nowej egzystencyi. W tych dniach komitet ten odbył posiedzenie, na którem przewodniczący Paweł Somissich oświadczył, że kwestya ekspatryacyi i impatryacyi zostanie uregulowana pomiędzy rządami obu połów monarchii. Na koszta repatryacyi złożono w kilku dniach 40.000 zł.

— Komitet austryacki, złożony dla czuwania nad interesami tych obywateli austryackich, którzy w czasie ostanich wypadków w Egipcie ponieśli szkody na mieniu, zawiadamia, że komisya międzynarodowa w Aleksandryi zbadała dotychczas 243 reklamacyj reprezentujących 3,450.729 franków. Należy tutaj zauważyć, że komisya pomieniona zasiada dopiero od miesiąca i że pierwsze swoje czynności poświęciła zbadaniu drobniejszych pretensyj, co do których dowód prawdy jest bardzo utrudniony.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Walka stronnictw w Anglii.)

Wywołana atakami stronnictwa konserwatywnego przeciw liberalnemu walka trwa ciągle i przeniesie się prawdopodobnie z łamów dziennikarskich do parlamentu, gdyż rząd widział się zniewolonym wziąć w niej udział dla odparcia krytyki postępowania Gladstona wobec Irlandyi. Na usprawiedliwienie akcyi ministra Harcourta, odpowiedział w tych dniach ponownie były minister w gabinecie Beaconsfielda, Smith, artykułem w *Times*. W replice swojej mówi Smith: „Minister stanu jest mocno rozjątrzony, że ocenę sytuacyę nazwałem stanem niepokojów, trwogi, ogólnego popłochu i dążności skierowanych przeciw własności i bezpieczeństwu życia, że dalej stan ten uważam za ściśle połączony z rządem liberalnym. Żal ten pochodzi stąd, że jak ministrowi wiadomo bardzo dobrze, przekonanie moje podziela znaczna większość narodu angielskiego. P. Gladstone oświadczył niedawno publicznie, że dopiero wybuch w Clerkenwell wprowadził kwestyę kościoła irlandzkiego na pole praktycznej polityki, faktem zaś jest, że liga agraryjna i autonomiści irlandzcy wskazywali na to oświadczenie, jako na argument usprawiedliwiający agitacyę, która łączy się ściśle z niepokojem, trwogą, popłochem i zniweczeniem własności, jakotéż zamachami na życie ludzkie P. Chamberlain oświadczał także niedawno, że ligi agraryjnej nie można było stłumić wcześniej, aniżeli to uczyniono. Dopiero bowiem w maju przeszłego roku uwolniono z więzienia członków parlamentu, których irlandzki prokurator generalny napiętnował jako zdrajców, a uwolniono ich, jak zapewniano, w zamiarze uzyskania pomocy w dziele pacyfikacyi Irlandyi i dla poparcia interesów stronnictwa liberalnego. W celu umożliwienia tej transakcyi poświęcił rząd pp. Forstera i lorda Coopera. Któż mi zarzucić może niesłuszność, jeżeli twierdzę, że na systemie, który używa agitacyi i zbrodni jako czynnika w polityce, ciąży odpowiedzialność za istniejące niebezpieczeństwa, za grozę zawieszoną nad życiem i własnością obywateli? Mówią jednak przeciwnicy, że obowiązkiem opozycyi jest popierać rząd w działaniu skierowanem do utrzymania bezpieczeństwa publicznego. Obowiązek ten uznaję bez warunku. Nigdy też stronnictwo konserwatywne nie odmówiło swego poparcia rządowi, gdy ten proponował środki, mające władzę jego utrwalić i nakazać szacunek dla prawa. Ale czyż nie jesteśmy z drugiej strony obowiązani czuwać nad tokiem wypadków publicznych i potępiać otwarcie fałszywy i występny liberalizm, który z nieprzyjaciołmi ustroju społecznego zawiera ugodę jedynie w widokach chwilowej korzyści frakcyjnej lub w celu chwilowego wydobycia się z trudności? Jeszcze przed kilku dniami nie brakło objawów zdradzających, że niektórzy zwolennicy rządu a nawet kilku członków rządu, chciało poświęcić lorda Spencera i Trevelyana w tym celu, ażeby zawrzeć ponowną ugodę z agitatorami i ułatwić im nowe zwycięztwo Nie wstydzę się, że uderzyłem na alarm, bo dopóki obecny rząd liberalny znajduje się u steru, dopóty istnieje niebezpieczeństwo powtórzenia się tej samej historyi. Minister powiedział, że pojawiły się na nowo tajne stowarzyszenia, przed któremi lord Beaconsfield ostrzegał kraj i rząd obecny w roku 1880, nie dodał jednak, że rząd z rozmysłem lekceważył to ostrzeżenie i inaugurował politykę ustępstw, która w ciągu kilku miesięcy sprowadziła tego rodzaju stan rzeczy w Irlandyi, że kanclerz musiał powiedzieć: „Stosunki w Irlandyi kompromitują w wysokim stopniu Anglię w oczach cywilizowanego świata." Są to sprawy, o których zapominać nie można i nie wolno."

(Neutralizacya krajów skandynawskich).

Według zapewnienia *Independance Belge* w Danii, Szwecyi i Norwegii rozwija się ruch gorączkowy w celu neutralizacyi tych trzech krajów skandynawskich. W tych dniach odbyło się w Stokholmie zebranie, w którem wzięło udział siedmdziesięciu deputowanych parlamentu szwedzkiego, a na którem zastanawiano się obszernie nad kwestyą neutralizacyi. Zebranie wybrało komitet i poleciło mu wypracować i przedłożyć obudwom Izbom projekt rezolucyi wzywającej rząd, aby porozumiał się z Norwegią i Danią celem zażądania od mocarstw rękojmi tej neutralizacyi. Komisya parlamentarna zajmowała się już przedłożonemi jej w tym duchu rezolucyami, przyczem wśród obrad jeden z najsławniejszych mowców szwedzkich Arnoldsohn starał się wykazać, że ze względu na to, iż mniejsze państwa nie są nigdy w stanie stawić skutecznego oporu wielkim mocarstwom, istotną rękojmią ich niepodległości może być tylko ich neutralność. W Danii potworzyły się już komitety, które zwołują zgromadzenia publiczne dla zniewolenia rządu do zajęcia się tą sprawą i nie ma też wątpliwości, że rząd idąc za głosem opinii publicznej przyłączy się do Szwecyi.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły Zgromadzeniu Panien Felicyanek w Krakowie 300 zł. zapomogi na budowę kościoła.

— **Mianowania w armii.** Nadliczbowy i urlopowany generał-major Leopold ks. Croy z wstąpieniem na etat czynnej służby mianowany komendantem 57 brygady piechoty.

Pułkownik Karol Markl, ze sztabu inżynieryi, szef inżynieryi 11 korpusu, na podstawie superarbitru uznany za czasowo niezdatnego do służby, otrzymał urlop jednoroczny.

Major pułku pieszego nr. 80 Piotr Podstawski przeniesiony do pułku piesz nr. 45.

(—) **Dr. Stanisław Smolka,** profesor wszechnicy jagiellońskiej, syn prezydenta Izby deputowanych Rady państwa, dotknięty został ciężkim i bolesnym ciosem Żona jego, córka ś. p. znanego profesora i pisarza Kremera, zmarła wczoraj w Krakowie po ciężkiej chorobie. JE. p. prezydent dr. Smolka wyjechał na wieść o tej katastrofie do Krakowa.

(—) **Wystawa jubileuszowa.** Komitet krakowskiej wystawy jubileuszowej przesyła nam następujący komunikat: Do osób, które jeszcze przed rozesłaniem zaproszeń oświadczyły się z gotowością udzielenia na wystawę odpowiednich przedmiotów, przyłączyły się w dniach ostatnich: Hrabianka Zofia Potulicka zapowiedziała prześliczny wachlarz francuskiego wyrobu, odziedziczony po Annie Wielopolskiej, siostrze Maryi Kazimiery, a żonie wielkiego kanclerza Jana Wielopolskiego; hr. Władysław Wielopolski, miniaturę współczesną tejże samej Janowej z domu d'Arquien Wielopolskiej; pan M. Cieński dzban mosiężny posrebrzany, wzięty, według podania, pod Parkanami, pas perski jedwabny wytykany złotem, zegar brązowy pozłacany misternej roboty z początku XVII wieku, duży zegar brązowy stojący z znakami zodyaku, portret siostry Damiana Ruszczyca, karabelę współczesną wyprawie wiedeńskiej. Wszystkie te przedmioty nadesłane na ręce p. Matejki znajdują się obecnie w jego pracowni. Mistrz sam przyrzekł łaskawie ze swej strony wspaniały sztych Sobieskiego, wykonany przez Karola de La Haye według portretu Eleuter'a (Semiginowskiego) Jerzego, sekretarza króla Jana III, który, jak wiadomo, malował trzy razy portret swego pana. Wysłany został dalszy szereg listów zapraszających do wzięcia udziału w wystawie zabytków z epoki Jana III różne osoby i instytucye, a mianowicie: dra Chmielewskiego w Krakowie, p. Ludomira Cieńskiego w Oknie, p. Dyktarskiego w Krakowie, hr. Agenora Gołuchowskiego w Paryżu, panią Adamowę Gorczyńską, p. Czesława Jaroszyńskiego i Henryka Kieszkowskiego w Krakowie, p. Kolankowskiego w Połonnem na Wołyniu, hr. Bronisława Lasockiego w Krakowie, p. Aleksandra Lessera w Warszawie, p. Józefa Louis w Krakowie, ks. Tadeusza Lubomirskiego w Warszawie, zarząd cerkwi Wołoskiej i kapitułę katedry łac. we Lwowie, marszałka Markowskiego i Lucynę Mieroszowską w Krakowie, hr. Męcińskiego w Dukli, p. Niedzielskiego w Sledziejowicach, ks. infułata Nowakowskiego w Żółkwi, monaster OO. Bazylianów w Podhorcach, hr. Wład. Sołtana w St. Antonopolu (gub. Witebska), p. Stankiewicza w Krakowie, ks. proboszczów w Sassowie (Złoczowskie) i Szamotułach (Poznańskie), p. Boberskiej - Wasilewskiej we Lwowie i dra Teofila Żebrawskiego w Krakowie.

(—) **Szabla po Sobieskim.** Podana na tem miejscu notatka *Gazety Lwowskiej*, wyjęta z listu, który otrzymał p. Julian Kołaczkowski od hr. Bolesława Starzyńskiego, odniosła szczęśliwy skutek, posłużyła bowiem do odszukania brzeszczota szabli, ofiarowanej prawdopodobnie przez cesarza Leopolda królowi Sobieskiemu. *Dziennik Poznański*, który powtórzył naszą notatkę, otrzymał następującą wiadomość od hr. Henryka Steckiego w Romanowie, gubernii wołyńskiej: „Przeczytawszy wzmiankę o szabli króla Jana Sobieskiego, miło mi jest udzielić pocieszającą wiadomość, że klinga wspomnianej szabli (bez pochwy i rękojeści) dziś jest własnością sędziego pokoju powiatu zwiahelskiego (gubernia wołyńska) pana Kolankowskiego. Właścicielowi dostała się ona w sukcesyi. Widziałem klingę osobiście, posiada wszelkie cechy autentyczności i jest do nabycia. O warunkach kupna można powziąć wiadomość, adresując listy do właściciela w gubernii wołyńskiej, Połonne, sędzia pokoju Kolankowski."

(—) **Trzeci wieczór** muzykalny odbędzie się jutro, w sali towarzystwa muzycznego pod artystyczną dyrekcyą p. Mikulego. Program obejmuje Beethovena *Trio (d-dur)*, Chopina *Precz z moich oczów*, Madejskiego *Dumkę*, Moszkowskiego polonez, walec i taniec węgierski; Moniuszki aryę z opery *Hrabina* i w końcu Beethovena kwartet smyczkowy *(e-moll)*. Początek z uderzeniem godziny siódmej wieczór.

(—) **Posiedzenie** towarzystwa przyrodników imienia Kopernika odbędzie się dzisiaj, o godzinie 6 wieczorem w uniwersytecie. Pan E. Stella-Sawicki mówić będzie o zastosowaniu elektryczności do leczenia, p. J. Niedźwiedzki o geologii okolicy Przemyśla, a p. J. Petelenz o rozwoju bróżdnogłowca (*Bothriocephalus latus*), poczem nastąpią drobne komunikacye naukowe.

* **List gończy.** Sponga Paweł, lokaj, z Ribek, w komitacie Neutra na Węgrzech, liczący lat 30, wzrostu średniego, silnie zbudowany, 168 centim. wysoki, żółtawo-blond włosów, takichże brwi i pełnej brody, oczu niebieskich, miernego nosa i takich ust, z podłużną blizną po lewej stronie policzka, mówiący po węgiersku, po niemiecku i słowacku, ubrany w czarny kapelusz, ciemno niebieski wierzchni surdut, według telegramu policyi w Budapeszcie ścigany jest jako poszlakowany o zamordowanie prezydenta Izby magnatów Majlatha.

* **Zapiski policyjne.** Złożono w policyi laskę z rączką z rogu jeleniego, cylinder w pudełku zapomniany w dorożce i kołnierz niedźwiedzi.

** **Nagłą śmiercią** zakończył w tych dniach życie w lokalu assenterunkowym w Dolinie popisowy Iwan Hibko, a to w skutek udaru mózgowego. Wszelka pomoc udzielona mu przez obecnych lekarzy okazała się daremną.

** **Pożar** na folwarku w Chołojowie, w powiecie kamioneckim, należącym do dóbr Radziechowskich, zniszczył stajnię, przyczem spaliło się 17 sztuk bydła rogatego i 19 sztuk koni, oraz znaczny zapas słomy. Stratę obliczono na 1.600 zł., a tylko budynek był ubezpieczony. Przyczyna pożaru nie jest dotychczas znana. — W gminie powiatu mościskiego Szeszerowicach pogorzało częściowo lub zupełnie siedmiu gospodarzy, których strata wynosi 2.770 zł. Dwaj tylko z pogorzelców mieli ubezpieczone budynki. Przyczyna klęski nie mogła być jeszcze zbadana; zdaje się wszakże, iż był nią brak ostrożności. — W Torkach, w powiecie przemyskim, ogień, który z powodu wadliwej budowy komina wybuchł w olejarni Piotra Zasadnego, przy panującym właśnie wietrze ogarnął w krótkim czasie i zniszczył ośm gospodarstw włościańskich. W dwóch trzecich ubezpieczona strata pogorzelców wynosi 7.400 zł. — Wreszcie na folwarku w Romanówce, w powiecie trembowelskim, zgorzał dworski budynek mieszkalny, od ognia ubezpieczony. Zrządzoną ogniem szkodę obliczono na 1.550 zł. We wszystkich powyższych wypadkach pożaru zarządzono dochodzenie sądowo-karne celem ukarania winnych.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w San Remo hr. Edmund Hartig, były c. k. poseł u różnych dworów europejskich, członek Izby wyższej Rady państwa i były marszałek krajowy Czech, prezydent praskiego towarzystwa historycznego, przeżywszy lat 61; w Paryżu księżna Cambacéres, wdowa po w. mistrzu ceremonii dworu Napoleona III, znana z wielkiej dobroczynności, w 78 roku życia. Zmarła niedawno ofiarowała na rzecz paryskiej akademii sztuk pięknych pół miliona franków. Majątek, który pozostawiła, oceniają na 14 milionów. — W Londynie zakończył życie wysoki dostojnik anglikańskiego kościoła, arcydziekan westminsterski i rektor kollegium St. John, J. Jennings, w sędziwym wieku. Zmarły był ostatnim z duchownych, którzy brali udział w akcie koronacyjnym królowej Wiktoryi.

— **Wyprawa polska** do Afryki pod wodzą S. Rogozińskiego dnia 24 lutego wylądowała na ziemi afrykańskiej w Monrowii, przystani i stolicy liberyjskiej. W Teneryffie generalny gubernator wysp Kanaryjskich, admirał Lugo Vina, dał p. Rogozińskiemu listy do prezydenta rzeczypospolitej Liberyi, oraz do zięcia króla Asantów, w skutek czego wyprawa zmieniła nieco pierwotny plan pospiesznej żeglugi wprost do Kamerunu i zatrzyma się po drodze w Monrowii, a następnie w krainie Asantów. P. Rogoziński miał nadzieję, że z zawiązaniem przyjaznego stosunku z Liberyą i dworem aszanckim w Counasie uzyska silną podstawę dla przyszłych robót. Od chwili wypłynięcia z Santa Cruz wyprawa była 15 dni w drodze. W Monrowii zamierzała bawić niedługo, ażeby jeszcze przed nastaniem pory deszczowej stanąć w Fernando Po.

— **Mordercy Jerzego Majlatha** nie schwytano jeszcze mimo całej energii, jaką policya węgierska rozwinęła. Nie ulega prawie wątpliwości, że jest nim niejaki Paweł Sponga, służący bez miejsca, za którym wysłano list gończy. Sponga przez całą zimę nie miał zatrudnienia a pomimo to widziano u niego zawsze dość pieniędzy i rozmaite kosztowności, jak zegarki, pierścienie brylantowe i t. p. Przed znajomymi twierdził, że otrzymał te przedmioty w upominku od hrabiego Almassy. W ostatnim miesiącu, co stwierdzono już dostatecznie, Sponga często miewał schadzki z huzarem Majlatha, Bereczem, który go nawet cztery razy odwiedził w mieszkaniu. Gospodarz Spongi, niejaki Laszlo, oraz żona i 16-letnia córka tegoż znały Berecza dość dokładnie. Sponga mówił im, że Berecz jest huzarem dworskim palatyna arcyksięcia Józefa; innym znowu razem, że jest sługą palatyna a jednocześnie także strażnikiem skarbowym. Ilekroć Berecz odwiedził Spongę, zamykali się w pokoju sam na sam i przebywali w taki sposób dość długo z sobą. W wielką sobotę po południu przybył Sponga do domu, ażeby się dowiedzieć, czy przyjaciel jego huzar palatyna, nie szukał za nim. Kiedy mu dano odpowiedź przeczącą, poszedł znowu na miasto wyraziwszy tylko zdziwienie, że przyjaciel jego nie dotrzymał przyrzeczenia. Pani Laszlo przy konfrontacyi wszystkie powyższe szczegóły Bereczowi powiedziała w oczy. Ten ostatni też przyznawał jej we wszystkiem słuszność, a nadto przyznał się, że miał schadzkę ze Spongą także d. 27 marca wieczorem, przeczy jednak ciągle uparcie, jakoby miał jakikolwiek udział w zbrodni. „Być może — rzekł — iż Sponga jest mordercą Ekscellencyi, zaprzeczyć temu nie mogę, ale też nie mogę także być odpowiedzialnym za czynny innych." Według dalszych zeznań rodziny Laszlo, Sponga d. 29 marca o 7 rano dopiero powrócił do domu i zamknąwszy zaraz drzwi swojego pokoju za sobą zabrał się do jakiejś czynności, a domownicy z szelestu, jaki ich dochodził, odnieśli wrażenie, że się zapewne przebierał. W pięć minut później wyszedł i już go nie widziano. W kufrze pozostawił swój pasport i wszystkie świadectwa służbowe. Znaleziono w nim także dwie jego fotografie, których kopie

dołączone zostały do listu gończego. Sponga figuruje na fotografiach w narodowym kostiumie czykosowskim. Według doniesienia korespondenta *Pressy* jeden z urzędników policyjnych widział ściganego mordercę na ulicy w Peszcie, nim jednak zdołał znaleźć policyanta, który by mu dopomógł ująć go, Sponga zniknął na zakręcie bez śladu. Była wszakże uzasadniona nadzieja, że w najkrótszym czasie złoczyńca znajdować się będzie w ręku sprawiedliwości. W ciągu dwóch pierwszych dni po morderstwie policya peszteńska w ogólności aresztowała 14 poszlakowanych indywiduów.— Z innych szczegółów zaznaczamy jedynie, iż wbrew oczekiwaniu duplikaty kluczyków do kasy wertheimowskiej zamordowanego nie znajdowały się w przechowaniu pani Majlath, widocznie więc zostały zrabowane wraz z innemi rzeczami. Zdaniem wszakże osób, które bliżej znały J. Majlatha, tenże nie zwykł był większej sumy trzymać w kasie wspomnianej; natomiast lubił zawsze mieć dużo pieniędzy przy sobie, a duży pugilares jego zazwyczaj nabity był różnemi banknotami. Zamordowany miał nawet formalną słabość mieniać grubsze banknoty na drobne tym, którzy tego potrzebowali. Wiedziano o tem w kasynie i często dawano mu sposobność dogodzenia tej słabości — Według depeszy *N. fr. Pressy* duplikaty kluczyków do kasy wertheimowskiej odnaleziono po długiem szukaniu w kasetce z rękawiczkami. Kasę otworzyć miała dopiero osobna komisya sądowa. — Obdukcya zwłok stwierdziła 32 uszkodzeń, wewnętrznych lub zewnętrznych. Śmierć zdaniem lekarzy nastąpiła skutkiem uduszenia przez zatkanie ust i ściśnięcie szyi postronkiem. Obrażenia rąk i dłoni dowodzą, że ofiara uległa mordercom nie bez walki. Pogrzeb ś. p. Jerzego Majlatha odbył się w sobotę po południu przy olbrzymim udziale całej ludności. Wszystkie ulice, przez które przechodził orszak żałobny, przepełnione były publicznością. Za trumną postępował w zastępstwie Najj. Pana gen. adjutant br. Mondel, palatyn arcyksiążę Józef, wszyscy ministrowie, magnaci i deputowani, reprezentacya miejska, delegowani akademii, władz i t d. Dwóch godzin czasu potrzebował kondukt, ażeby z pałacu Majlathów dostać się do dworca kolei państwowej. Tu ustawiono trumnę w wagonie i następnego dnia rano odwieziono zwłoki do grobowca familijnego w Zawarze. Celebrował na akcie żałobnym ks. kardynał prymas Węgier. W Izbie niższej sejmu węgierskiego prezydent Péchy, zaś w Izbie magnatów wiceprezydent Szögyenyi złożyli hołd pamięci Majlatha. Obie Izby uchwaliły dać żalowi swojemu po tej stracie wyraz w protokole i korporacyjnie wziąć udział w pogrzebie, tudzież deputacyę z 7 członków wysłać do Zawaru, aby wzięła udział u złożeniu zwłok do grobu i wyraziła rodzinie głębokie współczucie narodu. Izba magnatów nadto uchwaliła czterotygodniową żałobę.

— **Pałac kryształowy,** na wzór londyńskiego, ma być zbudowany w najbliższym czasie w parku St. Cloud pod Paryżem. Pomieszczona w nim będzie stała wystawa międzynarodowa sztuk pięknych i przemysłu artystycznego. Rząd francuski zapewne pospieszy z tą budową, ażeby dać zarobek robotnikom paryskim. Koszta budowy obliczono na 25 milionów franków, w kołach technicznych jednak są zdania, że wyniosą one w rzeczywistości znacznie więcej.

— **Straszne nieszczęście,** według depeszy zaatlantyckiej, zdarzyło się przed kilku dniami w pobliżu Cincinnati. Skutkiem podmulenia nasypu rozcieczą wiosenną, pociąg wyszedł z szyn i stoczył się cały z 50 stóp wysokiej grobli. Maszyna aż po kocioł zaryła się w ziemię. Większa część wagonów uległa zgruchotaniu a z gruzów ich sterczą poszarpane szczątki ciał ludzkich. Widownia katastrofy przedstawia przerażający obraz. Według przypuszczalnych obliczeń co najmniej 80 osób utraciło życie, a 66 doznało ciężkiego uszkodzenia. Ma to być w ogólności jedna z największych, jakie się zdarzyły kiedykolwiek katastrof kolejowych.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Galicyjski Bank kredytowy

(L) Ubiegłej soboty odbyło się dziesiąte walne zgromadzenie akcyonaryuszów galicyjskiego Banku kredytowego. Obecnych było 16 akcyonaryuszów reprezentujących 211 głosów i 2153 akcyj. Jako komisarz rządowy był obecny c. k. radca p. Władysław Mosch.

Prezes rady zawiadowczej ks. Adam Sapieha zagaił posiedzenie przemówieniem, w którem dał pogląd na dziesięcioletnią działalność instytucyi. Została ona założoną celem popierania ważnych interesów kraju, celem niesienia pomocy tam, gdzie jej najbardziej była potrzeba. Działalność dziesięcioletnia świadczy wymownie, że instytucya zawsze i statecznie dążyła do osiągnięcia tego celu. Dość wspomnieć o bardzo obfitych konwersyach długów wysoko oprocentowanych na nisko oprocentowane. Nie ma w kraju drugiej instytucyi, któraby w tym kierunku zdziałała tyle, co Bank kredytowy. Przemysł naftowy i woskowy w Borysławiu, zupełnie zdziczały, dzięki inicyatywie Banku został ucywilizowany i stał się już pożyteczną gałęzią przemysłu krajowego. Przemysł lasowy, niesumiennie eksploatowany przez obcokrajowców, został przez Bank ujęty w formy właściwe i dzisiaj, dzięki inicyatywie naszej instytucyi, mają właściciele lasów skuteczną pomoc i ochronę przeciw wyzyskiwaczom.

Dyrektor Banku, p Simon, w dłuższem sprawozdaniu rozwinął pogląd na działalność dyrekcyi w r. z. W dziale konwersyj pożyczek hipotecznych spłacił bank różnym instytucyom przeszło 2,200.000 wyżsoprocentowych długów, w zamian za podniesione i zrealizowane przez bank pożyczki w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego. W skutek konwersyi musiał Bank nabywać znaczne partye 4 i 5 proc. listów zastawnych, przezco przyczynił się do podtrzymania kursu tych papierów krajowych. W skutek wierzytelności, jaką Bank posiadał na hipotece dóbr Hnilice i Hniliczki, musiał nabyć te dobra na własność, poczem odprzedał je bez straty. Jednem z najważniejszych zadań było uregulowanie stosunków eksploatacyi wosku ziemnego w kopalniach borysławskich. Zadanie to, połączone z nadzwyczajnemi trudnościami, wymagało więcej czasu, niż pierwotnie sądzono i z tego też powodu nie mógł Bank przystąpić dotychczas do utworzenia towarzystwa akcyjnego, któreby objęło na własność uporządkowane już przedsiębiorstwo. Ale z nadzwyczajnego postępu robót przygotowawczych wnosić należy, że już w krótkim czasie kopalnie borysławskie znajdować się będą w pełnej eksploatacyi, i zakładowi a względnie towarzystwu akcyjnemu przyniosą znakomite zyski.

Znaczenie, jakie ma dla Galicyi handel drzewny, zniewoliło Bank do utworzenia oddziału lasowego, którego celem jest koncentrowanie ruchu handlowego i udzielanie wskazówek przy urządzaniu lasów. Na czele tego oddziału stanął p. J. Hayder, który w Ks. Poznańskiem położył na polu gospodarstwa lasowego znakomite i powszechnie uznane zasługi.

Z zamknięcia rachunków wyjmujemy tylko obrót ogólny: weksle 7,227.117 zł.; asygnaty kasowe 1,239.000 zł.; wkładki książeczkowe 3.974 503; zaliczki na zastawy 964.384; przekazy i dewizy 941.674; obrót w efektach 5,265.683; dłużnicy i wierzycie le 23,548.083; obrót kasowy 48.539.041 zł.

Powyższe sprawozdanie, tudzież sprawozdanie komisyi rewizyjnej, przedłożone przez p Mikołaja Wolańskiego, przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości i udzieliło dyrekcyi absolutoryum.

Dr Marchwicki przedłożył wnioski co do podziału czystego zysku, który wynosił w r. z. 193.376 złr. (centy opuszczamy) Rada zawiadowcza wnosi: wydzielić z tej sumy 5 prc. od kapitału, czyli po 10 złr. 5000 akcyj, t. j. 50.000 złr., która to suma została już wypłaconą akcyonaryuszom za kupon styczniowy. Wnosi dalej: 10 prc. przekazać na dotacyę funduszu rezerwowego, co czyni kwotę 6974 złr. (fundusz rezerwowy wynosi obecnie 83.897 złr.); 10 prc. na tantiemy dla Rady zawiadowczej a po 5 prc. na tantiemy dla rady wykonawczej, urzędników i sług. Po wydzieleniu tych kwot zostaje suma 50.217 złr. a doliczywszy do niej kwotę 73.630 złr., przeniesioną z zysku r. 1881, otrzymamy kwotę 123.847 złr., z której według propozycyi Rady zawiadowczej ma być wypłaconą superdywidenda po 10 złr od akcyi, czyli kwota 50.000 złr., reszta zaś w sumie 73.874 złr. ma być przeniesioną na r. 1883.

Wszystkie powyższe wnioski przyjęło zgromadzenie bez dyskusyi, poczem wybrało do Rady zawiadowczej ponownie pp. księcia Adama Sapiehę, dr. Zdzisława Marchwickiego i A Dąbczańskiego, a do komisyi rewizyjnej na r. b. pp D. Koczyndyka, M. Wolańskiego i dr. Semilskiego.

** **Targ lwowski.** (Sprawozdanie - tygodniowe Izby handlowej za czas od 17 marca do 24 marca.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 7.55 do 8 80 zł. Żyto 5·25 do 5·65 zł. Jęczmień 5·75 do 6·15 zł. Owies 5·15 do 5·40 zł. Hreczka 6·35 do 6·75 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·— do 6·50 zł. Kukurudza nowa 5·50 do 6·— zł. Proso 6·50 do 7·25 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·40 do 11·50 zł. Groch pastewny 5·40 do 5·75 zł. Soczewica 15·— do 18·— zł. Fasola 8·— do 13.90 zł. Bobik 6·— do 6·50 zł. Wyka 6·40 do 7·10 zł. Koniczyna najprzedniejsza 60·— do 85·— zł. przednia —·— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka 36·— do 38·— zł. Anyż rossyjski 27·— do 28·— zł. Anyż płaski 22·— do 23·— zł. Kminek 21·— do 22·— zł. Rzepak zimowy 14·50 do 15·50 zł. Rzepak letni 12·75 do 13·— zł. Rzepik zimowy 14·75 do 15·— zł. Rzepik letni 13·50 do 14·— zł. Lnianka 11·30 do 12.— zł. Nasienie lniane 9·40 do 10·— zł. Nasienie konopne 11·50 do 12·— zł. Chmiel 220·— do 400·— zł. Nafta zwykła 16·— do 17·— zł., salonowa 20·— do 21·— zł. Spirytus 10.000 litrostop. 30·— do 30·10 zł.

** **Dyrekcya kolei** węgiersko-galicyjskiej dniestrzańskiej, tarnowsko-leluchowskiej i Arcyksięcia Albrechta, przyznała na czas od 5 do 30 kwietnia b. r. co do przewozu koni na tegoroczne jarmarki wiosenne, urządzone staraniem Towarzystwa gospodarskiego też samo zniżenie ceny przewozu i także same ułatwienia, jakich wedle istniejącej taryfy doznają konie wyścigowe, a to za okazaniem karty legitymacyjnej, wydanej właścicielowi koni przez Towarzystwo gospodarskie.

** **Komitet Towarzystwa** gospodarskiego galic. poszukuje do nabycia trzech młodych buhajów pół krwi ras górskich, odpowiednich do krów włościańskich i zdolnych do użycia zaraz. Ktoby takowe miał na sprzedaż, raczy się zgłosić z dokładnem wymienieniem wieku, maści, pochodzenia i ceny buhaja do kancelaryi Towarzystwa.

Wiedeń, 3go kwietnia. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3.538 sztuk wołów, między temi 906 galicyjskich, 2.175 węgierskich, 457 niemieckich. Ogólny przypęd był o 1.406 sztuk większy niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu bardzo powolny. Ceny spadły o 2·50 zł. Nie wszystko sprzedano. Płacono za woły galicyjskie po 49 zł. do 54·50 zł., przedni towar po 56 do 57·50 zł., za woły węgierskie po 48 do 56·50 zł., towar przedni po 57·50 do 60 zł., za woły niemieckie po 50 do 60 zł., krowy po 48 do 53 zł., za buhaje po 47 do 50 zł. od 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Wybór dzisiejszy posła Rady państwa odbywa się przy licznym udziale wyborców. Do godziny 12, tj do chwili zamknięcia sal, rezultat pobieżnie zestawiony wykazywał rozstrzelenie głosów. Obaj kandydaci główni pp Zacharjewicz i Romanowicz, otrzymali niemal równą ilość głosów, ale ponieważ wiele głosów padło na dr. Gryzieckiego i innych kandydatów improwizowanych, przeto żaden zapewne do południa niemiał absolutnej większości.

W ciągu ostatnich dwóch dni nie zaszedł na polu wewnętrznej polityki żaden ważniejszy wypadek. Uwaga dzienników najświeższej daty zajęta jest prawie wyłącznie zatargiem, jaki wywiązał się między Młodo- i Staroczechami z powodu nowelli szkolnej. Walka między obydwoma stronnictwami czeskiemi wre dotychczas w dziennikach praskich, z oświadczenia jednak ogłoszonego przez dep. Trojana w *Nar. Listach* należy się domyślać, że Młodoczesi wobec wielkiego oburzenia, jakie wywołały wszędzie ich warcholstwa, sposobią się do odwrotu. Dr. Trojan oświadcza bowiem, że on i kilku jego przyjaciół politycznych zamierzają głosować tylko przeciw niektórym postanowieniom, nie zaś przeciw całej nowelli, i że niesłusznie posądzają frakcyę młodoczeską o przechylanie się ku lewicy, gdyż frakcya ta z małemi wyjątkami stoi na gruncie zasad, któremi kieruje się prawica parlamentarna.

Baron Kosjek, dawniej konsul generalny w Egipcie, mianowany obecnie posłem w Teheranie, opuścił już Wiedeń udając się przez Konstatynopol na swoją posadę. Poprzednik jego Karol hr. Załuski obejmuje, jak wiadomo, posadę ministra-rezydenta w Chinach, Japonii i Syamie.

Przedczoraj odbyło się w Wiedniu zebranie ludowe, na którem rozprawiano nad programem radykalnego stronnictwa robotników. W ciągu rozpraw zaszły sceny tak burzliwe, przemówienia kilku robotników na temat istniejących stosunków tak były nieumiarkowane, że komisarz rządowy zniewolony był rozwiązać zgromadzenie. Część zebranych wzbraniała się z początku uczynić zadość rozkazowi do rozejścia się, większość jednak opuściła spokojnie salę obrad.

Sprawa układów z Stolicą św nie postąpiła ani krok naprzód. *Germania* powołując się na fakt, że centrum po odroczeniu parlamentu i sejmu pruskiego nie odbyło ani razu posiedzenia, zaprzecza pogłoskom, jakoby zapadła uchwała poruszenia bądź w parlamencie, bądź w Izbie pruskiej znanej noty w sprawie kardynała Ledóchowskiego

---

Według telegramu moskiewskiego ułożony już został program uroczystości koronacyjnych. Dnia 8 maja starego stylu nastąpi wyjazd z Petersburga, dnia 10 wjazd uroczysty do Moskwy; d. 11, 12 i 13 wstępne obrzędy religijne, d. 15 koronacya; do 24 maja będą się odbywały różne uroczystości, bale, zabawy, d. 25 nastąpi poświęcenie katedry Zbawiciela, d. 26 powróci cały dwór do Petersburga.

Papieża będzie reprezentował na koronacyi brat nuncyusza wiedeńskiego, msgr. Vincenco Vanutelli, były delegat papieski w Konstantynopolu.

Podczas uroczystości koronacyjnych będzie zasiadał w Moskwie oprócz świętego synodu, rady państwa i komitetu ministrów, także pierwszy departament rządzącego senatu, którego zadaniem będzie promulgowanie koronacyjnych manifestów i ukazów.

W Kronsztadzie, z chwilą puszczenia lodów, która za jaki miesiąc nastąpi, poczynione zostaną przygotowania na przyjęcie eskadr zagranicznych, które spodziewane są na czas uroczystości koronacyjnych, jako zwykła manifestacya przyjazna państw morskich. Oczekiwane są eskadry: angielska, duńska, włoska i francuska.

Z Filipopola donoszą, że między gubernatorem Aleko baszą a konsulem rossyjskim przyszło do znacznych nieporozumień do czego dały powód nieprzyjaźne dla konsula demonstracye ludności.

Według informacyi *Pol. Corr.*, Aleko basza wystosował ponowną do W. Porty deklaracyę, w której oświadcza, że Wschodnia Rumelia nie może płacić haraczu w dawniejszej wysokości. Konsulowie Rossyi, Francyi i Anglii poczynili przedstawienia w duchu zredukowania haraczu o 6 milionów rubli, przynajmniej na przeciąg lat kilku.

W Stambule odbyła się d. 31 marca pierwsza konferencya ambasadorów w sprawie zamianowania gubernatora Libanu. Arifi-beya zawiadomił, że sułtan, przeznaczył na następcę Rustema baszy Prenka Bib Dodę-baszę. Reprezentanci Austryi, Francyi, Niemiec i Włoch zgodzili się bezwarunkowo na wybór Prenka, ambasadorowie natomiast Rossyi i Angli poprzestali na przyjęciu do wiadomości tej decyzyi.

Agence Havas zaprzecza pogłosce, o bliskiem ustąpieniu z gabinetu francuskiego ministra finansów, inne dzienniki natomiast zapowiadają ważniejsze jeszcze zmiany, gdyż objęcie teki ministra wojny przez generała Campenona w miejsce Thibaudina, a teki finansów przez Saya. O podróży Tirarda do Algieru wyraża się prasa z pewną ironią, twierdząc, że minister finansów umknął przed natarczywemi pytaniami w sprawach, o których sam jeszcze nie nie wie, a tymczasem wyręczył go p. Leon Say.

Ministrowie spraw wewnętrznych i finansów podpisali dnia 30 marca umowę w imieniu rządu z instytucyą *Crédit Foncier* o dostarczenie kapitału 50 milionów franków dla przedsiębiorców budowli, którzy się zobowiązują wybudować domy z lokalami od 100 do 300 franków czynszu.

Mieszkańcy Paryża znowu są zatrwożeni zbliżającym się terminem opłat za najmowane przez robotników lokale, który przypada w dniu 8 kwietnia. Korespondent paryski *Köln. Ztg.* donosi, że po przedmieściach panuje formalny popłoch, a położenie ma być tak groźne, jak w najburzliwszych dniach republiki roku 1848. Pozorna cisza jest tylko chwilowem stłumieniem namiętności nurtujących w głębi. Nie bez racyi wytykają teraz dzienniki legitymistyczne, iż rządy republikańskie nie starały się nigdy o decentralizacyę przemysłu, ale przeciwnie skupiały jak najstaranniej klasy robotnicze w Paryżu w tym celu, ażeby mieć powolne masy głosujące. Że obawy nie są czystem urojeniem, potwierdza to *Republ. Française*, która umieszcza następującą apostrofę do klas robotniczych: „Mamy nadzieję, że robotnicy nie nadużyją przychylności państwa." Organ inspirowany mówi o obmyśleniu robót przez rząd, które oddane zostaną nie w drodze ofert i konkurencyi, ale wyłącznie mniejszym przesiębiorcom paryskim.

Dzienniki konserwatywne zajmują się kandydaturą księcia Aumale na opróżnione krzesło w senacie po zmarłym senatorze Varroy. Książę sam miał oświadczyć, że agi-

tacyę za jego kandytaturą uważa za manewr, który go może skompromitować, a na posiedzeniu akademii pożegnał swoich kolegów oświadczając, że wyjeżdża do Sycylii.

Kreuz Ztg. donosi z Londynu, że w gabinecie angielskim zanosi się stanowczo na ważne zmiany, że mianowicie godność kanclerza po Gladstonie objąć ma Hartington a p. Charles Dilke tekę ministerstwa spraw wewnętrznych po Harcourcie. Mnożą się także objawy niezadowolenia przeciw rządowi i polityce, popieranej przez stronnictwo liberalne. Główny przewódca konserwatystów, lord Salisbury w mowie wypowiedzianej z końcem przeszłego tygodnia na uczcie w ratuszu londyńskim krytykował ostro wewnętrzną i zewnętrzną politykę rządu. Z okazyi oświadczenia członka rządu Brighta, że wszędzie panuje pokój, zapytywał Salisbury, gdzie tego pokoju obecnie szukać, czy kraju, w Irlandyi, w Egipcie, czy w południowej Afryce? Rząd okupacyą Egiptu stworzył niepotrzebnie trudności, nabawił kraj kłopotów w Transvalu a polityką irlandzką odstręczył od siebie klasy lojalne i kapitał.

Z Liverpoolu donoszą, że aresztowaniem Irlandczyka Deaseya i jego spólnika sługi kolejowego Flanagana, zdołano zapobiedz wielkiej katastrofie, gdyż skonfiskowano przy tej sposobności materyę wybuchową, która była w części przeznaczoną na wysadzenie jednego z budynków publicznych. Policya miała dociec, które z miast było z kolei upatrzone jako ofiara tego zbrodniczego zamachu, lecz z powodu toku śledztwa nie podaje bliższych szczegółów. Zbadanie piekielnych maszyn wykazało, że były one napełnione opiłkami silnie napojonemi nitrogliceryną. Jest to preparat niezmiernej siły wybuchowej. Podejrzywają, że uwięzieni są bezpośrednimi agentami O'Donnowana Rossy, który z najzuchwalszą otwartością pracuje nad planem wysadzania w powietrze budynków i pokrycia całej Anglii gruzami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 2 kwietnia. Minister skarbu Kallay ma wkrótce a najpóźniej z końcem kwietnia podjąć podróż inspekcyjną po Hercegowinie.

W szatmarskim komitacie wylewy zarządziły nieznaczną szkodę. W Siedmiogrodzie rzeki wzbierają. Na rzece Maros lody nagromadziły się w takiej masie, że komunikacya jest utrudniona.

Londyn, 2 kwietnia. *St. James Gazette* donosi: Fenianie i inni spiskowcy irlandzcy przesłali niedawno małżonkom ministrów paczki z bielizną osób chorych na ospę i tyfus.

W Izbie gmin rząd oświadczył, że wicekróla Indyj odwiedzi w jesieni emir Afganistanu.

Komisya egipska dla powetowania strat poniesionych w bombardowaniu Aleksandryi uznała dotąd 759 pretensyj w ogólnej sumie 133.000 funtów szterlingów.

Wiedeń, 3 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Fremdenblatt* pisze: „Ogłoszona przed kilku dniami nota w sprawie przymierza Włoch, Niemiec i Austryi na wypadek zaczepnej akcyi ze strony Francyi wywołała odrazu wątpliwości, o ile chodzić by tu miało o aljans zaczepno-odporny przeciw Francyi. Rząd włoski zaprzeczył stanowczo istnienia formalnego traktatu, zachodzić więc tu mogą co najwięcej ustne porozumienia, które zresztą nie mają na oku żadnych specyalnych konjunktur, ale obejmują zapewne tylko wzajemność praw i obowiązków. Wszystkie wnioski, do jakich uprawniają mowy hr. Kalnoky'ego i Manciniego potwierdzają w zupełności powyższe oświadczenia rządu włoskiego. W tutejszych kołach politycznych wiadomość o formalnem przymierzu Włoch, Niemiec i Austryi uważana jest także tylko za *ballon d'essai* — zachodzi tylko pytanie, z której niepowołanej strony puszczono go na horyzont dyplomatyczny."

Wiedeń, 3 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Nowa Presse* zamieszcza list synów zmarłego rabina Schreibera z stanowczem zapewnieniem, że znana odezwa w kwestyi stanisławowskiego wyboru została zmyśloną.

Presse ogłasza pismo prof. dr. Bilińskiego, który występuje przeciw tendencyjnemu przekręceniu niektórych ustępów swojej lwowskiej kandydackiej mowy i całą treść tej mowy pokrótce szkicuje.

Budapeszt, 3 kwietnia. (*Tel. pr.*) Minister spraw wewnętrznych zakazał urzędnikom policyi pod rygorem wydalenia z służby udzielać jakichkolwiek informacyj sprawozdawcom dziennikarskim o śledztwie przeciw mordercom Majlatha. Poszukiwania policyi nie odniosły dotąd skutku.

Berlin, 3 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Post*, mówiąc o losach siedmiogrodzkich Sasów, tak się wyraża: „Niemcy nie zapomną, że przeszłość siedmiogrodzkich współplemieńców jest także epizodem przesławnych dziejów niemieckich, że mały szczep magyarski, który obecnie wywołuje walkę rasową, staje się tym sposobem niebezpiecznym przeciwnikiem europejskiego spokoju".

Paryż, 3 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Dzienniki tutejsze zajmują się z gorycą wrzekomem przymierzem Włoch, Niemiec i Austryi i w gwałtowny sposób uderzają na Manciniego. Nie ma dowodów, aby taki traktat istniał na piśmie; zresztą porozumienie między trzema wspomnianemi państwami tak jest zupełne a ścisłe, że pisemne układy byłyby zbyteczne.

Rzym, 3 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Księciu Aosta towarzyszyć będzie na moskiewską koronacyę Nigra. Reprezentant papieża Vanutelli wyjedzie do Moskwy w towarzystwie dwóch prałatów, sekretarza nuncyatury brazylijskiej ks. Guidi i oficera gwardyi przybocznej di Nunzio.

Wiedeń, 3 kwietnia. Dzisiaj umarł baron Wertheim.

Londyn, 3 kwietnia. Izba niższa przyjęła przedłożenie rządowe o urządzeniu trybunału apelacyjnego dla spraw karnych.

Dziennik dworski donosi, że królowa już wyjeżdża, nie może jednak o własnych siłach ani chodzić, ani stać.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 2 kwietnia 1883, godzina 1, min. 50. Losy kredytowe 170·50, Węg. akcye kredyt. 316 50, Akcye anglo-austr. 118·75, Akcye banku Union 119·50, Akcye kolei Karola Ludwika 308·25, Akcye kolei północnej 280·—, Akcye kolei południowej 149·90, Akcye kolei Alföld. 170 50, Akcye kolei Elżbiety 216·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·50, Wiedeńskie losy —·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·25, Losy regulacyi Cisy 116·35, Losy tureckie 27·—, Węgierska renta 120·65, Akcye banku związkowego 111·80, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —. —, Rubel papierowy 1·18¾ Węgierskie losy 116·—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie pomyślne.

Wiedeń, 2 kwietnia 1883, godzina 5 min. 40. Akcye kredytowe 326·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 308·75, Południowa —·—, Renta papierowa 78·62, Galicyjskie listy zastawne 102·30, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·47 —, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 3 kwietnia 1883, godzina 10, min. 38. Akcye kredytowe 328·—, Anglo-Austr. 118·75, Unionbank 119·80, Kolej Karola Ludw. 309·25, Południowa 151·10, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne - .—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·47½. Rubel papierowy 1·18½. Usposobienie pomyślne.

Telegramy zbożowe z d. 2 kwietnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·— do 11·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·75 do 32·— zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.77 do 9·80 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 14·50 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 187·50 m., żyto —·— m., spiritus 52·50, olej rzepakowy 79·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 56·— fr., olej rzepakowy 106·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 31 marca 1883.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		waluta austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	bez kupona	307	50	311	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	bez kupona	169	—	172	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	bez kupona	307	—	311	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	bez kupona	250	—	255	—
2. Li.t. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	97	80	98	80
„ „ „ 4 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	89	30	90	60
„ „ „ 5 pr. okresowe	bez kupona bieżącego	97	80	98	80
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	bez kupona bieżącego	86	50	87	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	101	80	102	80
„ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	96	80	97	80
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	bez kupona bieżącego	100	15	101	15
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	101	-	102	50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	93		95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat		—		—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		97	75	98	75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100		101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa		18	—	20	—
„ Stanisławowa		22	—	24	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	56	5	66
Dukat cesarski		5	58	5	68
Napoleondor		9	43	9	53
Półimperyał		9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny		1	55	1	65
„ „ papierowy		1	17½	1	19½
100 marek niemieckich		58	20	58	90
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 29 marca 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.35	78.50
luty-sierpień	78.35	78.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.65	78.80
kwiecień-październik	78.70	78.85
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4 pr.	119 25	120.—
„ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131.40	131.70
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	137.25	138.—
„ „ 1864 po 100 zł.	167.40	167 90
„ „ 1864 po 50 zł.	167.50	168.—
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	148. -	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—	—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.95	93.10
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	99.20	99.35
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	97.75	98.25
Galicyi	98.	98.50
Niższej Austryi	105.—	106 —
Siedmiogrodu	98.50	99.—
Węgier	98.80	99.30
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	118 —	118.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	325.50	326.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	855.—	862.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	831.—	833.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	607.—	609.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	216.75	217.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2790.—	2800 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	308.—	308.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170.50	171.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	339.75	340.25
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	145.—	145.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161.75	162.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w st.	95.80	95.95
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	102.—	103.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	105.50	106 50
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ po 5 proct.	98.—	99.—
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.30	102 90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	100.50	101.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.60	100.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.—	103.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.60	93.85
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.70	93.—
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	105.—	—.—
„ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.80	99.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.10	94.50
z r. 1867	98.40	98 80
z r. 1868	94.40	94.70
z r. 1872	94.40	94.70
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.50	92.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170.50	171.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.25	38.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.—	109.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20 50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	19.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	—.—	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.—	45.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.25	38 25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.60	119.70
Paryż za 100 fr.	47.40.—	47.45.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.66.—	5.68·—
„ pełnej wagi	5.61.—	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.48 —	9.49.—
Rossyjski imperyał	9.75.—	9.77 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 31 marca 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	65
„ „ „ w srebrze	78	75
Renta w złocie	98	70
5% austr. renta marcowa	92	90
Akcye banku wiedeńskiego	832	—
„ „ kredytowego	322	10
Londyn	119	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	47½
Dukat cesarski men.	5	66
100 marek niemieckich	58	50

Przyjechali do Lwowa
dnia 3 kwietnia 1883.

Hotel Georgea.

Pp. M. Szczepański z Ryglic. W. Pruszyński z Wołynia. K. Winnicki z Turady. K. Romański z Wołynia. W. Karess z Wiednia. K. Ravel z Paryża.

Hotel Warszawski

Pp. J. Bliziński z Bóbrki. R. Gutkowski z Przemyśla. Dr. A. Waligórski z Przemyślan. K. Noel z Komarna. K. Bohdanowicz z Kłodzienka. W. Nałęcz Kaczanowicz z Morszyna.

Hotel Europejski.

Pp. J. Jarzębecki z Czerniowiec. W. Wesołowski ze Złoczowa. J. Cheuł z Podwysoki. J. Jakowetz z Czerniowiec. Z. Beatus z Polski.

Hotel Angielski.

Pp. K. Potworowski z Chorostkowa. J. de Rose z Skrzyszowa R. Daum z Wiednia. Ks. G. Szaszkiewicz z Przemyśla.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

z dnia 3 kwietnia 1883 o godzinie 7 rano

Barometr 738.93mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 0.0°C. Psychrometr wilgotny —0 7°C. Prężność pary 4.0mm. Wilgoć 87°. Zachmurzenie 0 Wiatr W1 Ozon 9.

Temperatura powietrza 0.0°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 765.33mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$

Dla 4 kwietnia

E. $= 3^m 6,^s_{06}$. $\Theta_o = 0^h 49^m 34,^s_{76}$

Zachód słońca 3go kwietnia 6h 32m.,6.; wschód o 17h. 33m.,5.

W kwietniu nastąpi nów księżyca 7d 3h 12,m3; pierwsza kwadra 13d 22h 25,m7; pełnia 22d 1h 3,m4; ostatnia kwadra 29d 20h 19,m4.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 6^d $23,^h_5$; w punkcie odziemnym (Apogeum) 20^d $7,^h_5$

Równanie czasu E. będzie zerem 15d 8h,5, to jest, o tym czasie kompasy i zegary zwykłe zgadzać się będą zupełnie; do 15 kwietnia spaźniają się, zaś od 15 kwietnia aż do 14 czerwca włącznie wyprzedzać kompasy będą zwykłe zegary o ilość E. w prawdziwe południe.

2 kwietnia 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$734,_{40}$	$734,_{95}$	$734,_{65}$
Stan termometru suchego w st. Cels	$+4,_{2}$	$+0,_{4}$	$-1,_{0}$
Stan termometru wilgotnego Cels.	$+1,_{6}$	$0,_{0}$	$-2,_{0}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$3,_{6}$	$4,_{4}$	$3,_{4}$
Wilgotność powietrza względna w %.	59	92	80
Stan nieba.	5	10	0
Kierunek wiatru.	ws	n.	wsw.
Moc wiatru.	5	2	2

Ilość opadu mierzona o 2h $0^{mm},_0$

Najwyższa temperatura w ciagu dnia odczytana o 9h. $+ 6,_1$.

Najniższa temperatura w ciagu dnia, odczytana o 9h. $- 0,_6$.

Zestawienie spostrzeżeń meteorologicznych.

Marzec 1883	średnia	maximum	na dniu	minimum	na dniu
Stan barometru w mm.	$726,_{62}$	$749,_{80}$	3	$709,_{85}$	7
Temperatura powietrza w stop. Cels.	$-3,_{00}$	$+8,_{5}$	27	$-15,_{3}$	23

Średnia prężność pary . . . . $3,^{mm}{}_{07}$
„ wilgoci względnej . . . $80,_5$ %
„ stanu nieba . . . . $7,_7$

Suma opadu była w miesiącu $45,_6$ milmtr., największa ilość opadu $16,_4$mm przypada na dzień 29y; ilość dni z deszczem 4, z śniegiem 14.

Wiatr wiał — o sile 6 do 10 — razy 3.

Kierunek wiatru	n	ne	e	es	s	sw	w	nw	cisza
był o 2.h	6	1	0	0	4	5	3	2	10
9.h	3	3	1	0	3	3	6	2	10
19.h	4	1	1	0	3	4	4	2	12

Uwaga. φ oznacza szerokość geograficzną, λ długość geograficzną, biorąc południk, oddalony o 20° na zachód od Obserwatoryum Narodowego w Paryżu, jako pierwszy, *w.* oznacza wysokość nad normalnym znakiem morskim w Pola; E. jest równaniem czasu, t. j. czas, który zegary wskazywać mają, kiedy słońce jest w południku; Θo. jest czasem gwiazdowym w średnie czyli zwykłe południe. Spostrzeżenia robią się o godz. 2 po południu, 9 wieczór i 7 z rana, a odpowiadają czasom 2h, 9h., i 19h. Barometr zawsze jest zredukowany do temperatury 0°. Termometr suchy wyznacza zarazem temperaturę powietrza. Prężność pary w powietrzu odpowiada ciśnieniu słupka rtęciowego w milimetrach, równoważącego tę prężność Wilgotność względna wynosi 100 %, jeżeli powietrze jest nasycone parą przy pewnej temperaturze i pewnym stanie barometru. Najwyższa i najniższa temperatura, jaka była w czasie od 9tej wieczór jednego dnia do 9tej wieczór drugiego, odczytuje się o godz. 9tej wieczór drugiego dnia.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 2850. (2094 3—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs:

1. Na jednę posadę nauczyciela filologii klasycznej w c. k. gimnazyum w Jaśle.

2. Na jednę posadę nauczyciela filologii klasycznej i jednę posadę nauczyciela matematyki i fizyki w c. k. gimnazyum III w Krakowie.

3. Na jednę posadę nauczyciela historyi i geografii i na jednę posadę nauczyciela historyi naturalnej w c. k. wyższej szkole realnej w Krakowie.

4 Na jednę posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka polskiego w c. k. gimnazyum w Samborze.

5. na jednę posadę nauczyciela historyi naturalnej w c. k gimnazyum w Sanoku.

6 Na jednę posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka polskiego w c. k. gimnazyum w Tarnowie.

7. Na jednę posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka polskiego w c. k gimnazyum w Przemyślu.

Z każdą z tych posad jest połączona płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z 9 kwietnia 1870 i z 15 kwietnia 1873.

Od kandydatów ubiegających się o posady pod 3) wymaga się przepisanej kwalifikacyi nauczycielskiej na szkoły realne, od kandydatów ubiegających się o inne posady kwalifikacyi naucz. gimnazyalnej.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnosić do Prezydyum Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy, najpóźniej do 18 kwietnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 19 marca 1883.

Licytacye.

L. 10893. (2171 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kossowie ogłasza, że w sprawie Mendla Bochnera przeciw Andrijowi Manaczukowi i Berlowi Fröhlichowi o 80 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie na dniu 7 maja 1883, na dziu 5 czerwca 1883 i na dniu 4 lipca 1883 każdym razem o 10 godzinie z rana publiczna przymusowa sprzedaż 2/3 części realności w Wierzbowcu, jak wykaz hip. l. 510 księgi gruntowej gminy Wierzbowiec, z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub powyżej, zaś na trzecim i poniżej tejże sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 575 złr.

Wadyum 57 złr. 50 czt.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów, 2 grudnia 1882.

4921 (2209 1—3)

Sprostowanie „L. 4921“ Tusądowe ogłoszenie z dnia 11 lutego 1883 L. 1396 dotyczy realności Nuchima i Goldy małżonków **Wiesel** a nie Wieset, jak mylnie w Nr. 65. 66 67. wydrukowano.

Brody, 31 marca 1883.

L. 5803. (2212 1—3)

Dnia 2 kwietnia 1883, dnia 2 maja 1883, dnia 1 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod n. k. 69 w Rożance wyżnej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Wasyla Sustyniec własnej, na rzecz Mozesa Kliegera w sprawie o 91 złr. w. a.

Cena wywołania 160 złr. w a., wadyum 10 prc.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Skole, dnia 30 grudnia 1883.

L. 10080. (2234 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi trzech zaległych rat po 2175 złr z pn. z pożyczki 60.000 złr. c k. uprzywil. galic. akcyj. Banku hipotecznego przeciw Julii Szołajskiej, odbędzie się dnia 14 czerwca, 12 lipca i 9 sierpnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya dóbr Leśniowice i Polanka, w powiecie lwowskim leżących, a wedle wykazu hipotecznego 334 gminy katastralnej Leśniowice, karty ciężarów C. pod l. p. 19 tudzież wedle wykazu hipotecznego 420 gminy katastralnej Polanka, karty ciężarów C. pod l. p. 15, pierwotnej pretensyi 60.000 złr. z pn. za hipotekę służących, na którychto terminach tylko wyżej ceny wywołania 149.385 złr. lub przynajmniej za tę cenę dobra te sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 14.939 złr. w. a. złożoną być ma, że warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Augusta Kickiego adw. dr. Pająk kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Bliziński zamianowany został, tudzież że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 13 stycznia 1883 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Małachowski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr Szwedzicki mianowany został.

Lwów, dnia 10 marca 1883.

Zl. 11021. (2201 1—3)

Von Seiten des k. k. Landesgerichtes für Civilsachen in Lemberg wird hiemit bekannt gegeben, daß in Sachen Leisor Menkes, Jakob Byk und Reisel Byk beziehungsweise deren Rechtsnehmer Manes Mendel und Ettel Reichenstein gegen Samuel Josef Schreiber und Mendel Kisil Schreiber als Legatare des Chaim Aron Schreiber pto Aufhebung der Gemeinschaft des Eigenthumes der Realität Nr. 149 3/4 die öffentliche Feilbiethung der Realität sub. Nr. 149 3/4 in Lemberg am 17 Mai am 21 Juni und am 19 Juni 1883, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im h g. Gerichtsgebäude stattfinden werden.

Als Ausrufspreis wird der beiderfeits angenommene Werth dieser Realität Nr. 149 3/4 mit 14500 fl. öst. W. festgesetzt und wird diese Realität bei den ersten 2 Terminen um oder über den Ausrufspreis, beim dritten Termine aber um welchen Preis immer veräußert werden.

Das Vadium beträgt 15% hievon d. i. den Betrag von 2175 fl. ö. W

Die Lizitationsbedingungen können in h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Zulezt wird für alle diejenigen welche auf der feilzubietenden Realität nach dem 12 März 1883, als dem Tage der Ausstellung des Tabularextraktes Pfandrechte erworben haben, und für diejenigen, welchen der Lizitationsbescheid gar dicht oder nicht oder nicht rechtzeitig vor dem Lizitationstermine zugestellt werden könnte, der Landesadwokat Dr. Raabe mit Substituirung des Landesawokaten Dr. Bodek zum Curator bestellt.

Lemberg, am 17 März 1883.

L. 1172. (1755 1—3)

W dniach 21 maja, 25 czerwca i 23 lipca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l k. 27 sub. rep. 5 w Barańczycach powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Iwanowi Waszczak a względnie tegoż spadkobiercom Janowi i Jurkowi Waszczakom pto 196 zł. w. a z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych i innych którym uchwała dozwalająca przymusową sprzedaż doręczoną być nie mogła ustanowiono adw. dra Witza z substytucyą adw. dra Kohna.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d. Sambor, d. 31 stycznia 1883.

L. 728. (1757 1—3)

Dnia 21 maja, 25 czerwca 1883 i 23 lipca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedarz realności pod l. k. 49 w Brześcianach w powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie Mojżesza Ballenzweiga przeciw Maksymowi Buczko pto 34 zł 84 ct. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 385 zł. w. a.

Wadyum 38 zł. 50 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć

Dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza doręczona nie została, ustanowiono równocześnie kuratora w osobie adw. dra Fiternika z substytucyą adw. dra Budzynowskiego.

Z c k. Sądu powiatowego m. d Sambor, d. 20 stycznia 1883.

L. 9005. (2111 3—3)

W dniach 5go kwietnia, 10 maja i 21 czerwca 1883 o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w celu uzyskania na rzecz Dawida Sterna sumy 161 zł. publiczna sprzedaż części realności nietabularnej Nykoły Barana własnej, pod l. k. 50 w Mizuniu położonej.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim także niżej takowej, ale nie niżej sumy wystarczającej na pokrycie wszystkich wierzytelności.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Reszta warunków w tusądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Dolina, 25 stycznia 1883.

L. 8884. (2112 3—3)

W dniach 5go kwietnia, 10 maja i 21 czerwca 1883 godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 109 w Mizuniu położonej, dłużnika Nykoły Kościów własnej, celem ściągnienia Dawidowi Stern 67 zł. w. a.

Cena szacunkowa wynosi 255 zł.

Wadyum 25 zł. 50 ct

Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim terminie poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Reszta warunków w registraturze do przejrzenia.

C. k sąd powiatowy

Dolina, 25 stycznia 1883.

L. 6295. (2051 3—3)

Na dniu 11 kwietnia, 16 maja i 13 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie sprzedarz realności pod lk. 64 w Chłopówce położonej Jędrzeja Kuczerki własnej.

Wadyum 120 zł. w. a.

Resztę akt i warunki licytacyjne są w tusądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Kopyczyńce, dnia 15 listopada 1882.

L 31687. (1675 3—3)

C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 50 złr. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz Ignacego Sudera w gmachu sądowym w trzech terminach dnia 7 maja, dnia 18 czerwca i dnia 23 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż realności pod l. w. h. 13 w Mistrzejowicach położonej.

Cena wywołania wynosi 788 zł 93 1/2 ct. w. a., a wadyum 80 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny kupna chęć mający w tut. registraturze przejrzeć mogą.

Kraków, 30 listopada 1882.

L. 1351. (2076 3—3)

Cnia 13 kwietnia 1883 o 9 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 248 w Muszynie położonej Michała Buszka własnej, na zaspokojenie pretensyi Leszka Koropczaka w kwocie 20 zł. w. a.

Cena szacunkowa 410 zł.

Wadyum 41 zł.

Resztę warunków w registraturze sądowej C. k. sąd powiatowy.

Krynica, dnis 17 marca 1883.

L. 5541. (1890 3—3)

W dniach 12 kwietnia i 10 maja 1883 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym c. k sądzie powiatowym przymusowa licytacyja sprzedaż realności Teresy Roos pod l. k. 10/rep. 14 w Ugartsbergu w powiecie starostwa Drohobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzytelności gal. Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie w kwocie 1883 zł. 63 ct.

Cena wywołania 9000 zł.

Wadyum 900 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony termin w sądzie na 14 czerwca 1883 godz. 10 rano.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu dłużników Michała Roosa i Teresy Roosowej, tudzież wierzycieli niewiadomych Karol Schmidt z Medenic.

Medenice, 5 października 1882.

Licytacye.

L. 142. (1912 2—3)
Dnia 12go kwietnia, 26 kwietnia i 10 maja 1883 każdym razem o 10 godz. rano w tut. sądzie odbywać się będzie egzekucyjna sprzedaż zachodniej połowy domu wraz z placem pod l. 137 w Zawoji Alojzego Glasa własnej, a na 40 zł. ocenionej, celem zaspoa kojenia pretensyi Michała Schaumana n-2 zł. z pn.
Warunki licytacyjne, protokół zajęcia i oszacowania wolno tutaj przejrzeć lub odpisać.
Maków, 20 lutego 1883.

L. 1160. (1795 2—3)
C. k. sąd obwodowy przedsięweźmie na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego w kwocie 13.480 zł 40 ct w. a. z pn. przymusową sprzedaż dóbr Wolica w powiecie bukowskim położonych, wedle księgi Tabuli krajowej Dom. 432 pag. 146 n. 23 haer. i Wulka wedle księgi Tabuli krajowej Dom. 4 pag. 39 n. 15 haer. pp. Szymona Kornreicha, Süssmana Kornreicha i Berka Kornreicha własnych, w drodze publicznego przetargu w sądowem zabudowaniu w biórze 19 na II piętrze dnia 24go kwietnia i dnia 21 maja 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.
Cenę wywołania stanowi wartość dóbr, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 36907 zł. 33 ct. a. w.
Zakład wynosi 3691 zł.
Dobra te niżej ceny wywołania na powyższych terminach sprzedane nie będą.
Gdyby takowe w pierwszym i drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane być nie mogły, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 21 maja 1883 o godzinie 4 po południu, na który wzywa się wierzycieli z tem, że niestający jako do większości głosów stających przystępujący uważani będą.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze a na dniu licytacyi u komisyi licytacyjnej.
O tem zawiadamia się chęć kupna mających, dalej wierzycieli, którymby uchwała licytacyę pozwalająca, lub dalsze w tej sprawie, albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczone nie zostały, zaś tych którzyby po rozpoczęciu postępowania licyt. prawo hipoteki na powyższych dobrach uzyskali, przez kuratora, adw. dra Łużeckiego w Przemyślu, którego zastępcą zamianowano adw. dra Mendrochowicza.
Przemyśl, dnia 31 stycznia 1883.

L. 1040. (2144 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że dnia 12 kwietnia, 21 maja i 2 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej w Zawadce pod l. k. 60 subrep. 28 położonej, Jana Frycza własnej, celem ściągnienia od Jana i Anny Frycz 12 rat po 30 zł. i resztującego kapitału 243 zł. a. w. z pn. na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.
Cena szacunkowa realności tej wynosi 3300 zł. a. w. wadyum zaś 10 prc. tejże.
Resztę warunków tudzież akt opisania i ocenienia można przejrzeć w sądzie
Rymanów, dnia 6 marca 1883.

L. 2824. (2143 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 8151 zł. 57½ ct. w. a. z pn na rzecz Pauliny z Ilińskich Jeżewskiej odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem (bióro 15) dnia 26 kwietnia, 25 maja i 22 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr Hołoszyńce wedle Dom. 272 pag. 300 n. 10 haer. Ryszarda i Magdaleny Zofii dw. im Janickich własnych.
Cena wywołania, poniżej której dobra te na powyższych terminach sprzedane nie będą 71339 zł. 80 ct.
Wadyum 7133 zł. 39 ct.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu, w której także akt oszacowania wolno przeglądnąć
Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, to jest po 29 grudnia 1881 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem rozpisania licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiony został na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokat Swiejkowski a zastępcą tegoż adw. dr. Schmidt.
C. k. sąd obwodowy
Tarnopol, dnia 13 marca 1883.

L. 589. (1578 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Chaima Leiby Jageta przeciw Jackowi Hrycajowi o zapłacenie 105 złr. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod ld 25 w Wołoszczyźnie położonego wyk. hip. l. 59 i jednej trzeciej części ciała hip. wyk. hip. l. 9 tejże gminy objętego dłużnika Jacka Hrycaja własnych w trzech na dzień: I. 13 kwietnia, II. 18 maja, III. 25 czerwca 1883 o godzinie 10 rano, każdym razem, w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 419 złr. w a, poręczne 41 złr. 90 ct. w. a., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie któraby na pokrycie wszelkich należytości wiadomych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała, że dla wierzycieli którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła lub którzyby po dniu 15 stycznia 1883 prawa zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli kurator w osobie c. k. notaryusza pana Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.
C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, 30 stycznia 1883.

L. 570. (1628 2—3)
C k. sąd powiatowy w Frysztaku podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Wojciechowi Dominikowi przez kuratora Jędrzeja Mijala w Lubli celem zaspokojenia 8 rat a 18 złr. i reszty kapitału 133 złr. 92 ct. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod lk. 69/18 w Lubli położonej Wojciecha Dominika własnej protokołem z dnia 16 marca 1876 zastawniczo-opisanej, a następnie ocenionej pod następującemi warunkami.
1) Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina a mianowicie na dzień 12 kwietnia 1883, 10 maja 1883 i 7 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.
2) Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedaną zostanie, jednak w myśl §. 433 p. r. tylko za taką cenę sprzedaną zostanie, iżby wierzyciele aż do wysokości ceny szacunkowej ubezpieczeni pokrycie otrzymali.
3) Za cenę wywołania stanowi się sumę 550 złr.
Wadyum wynosi 55 złr.
Reszta warunków jako też protokół opisania gospodarstwa rzeczonego przejrzeć można przed licytacyą w registraturze sądowej.
Frysztak, dnia 24 lutego 1883.

L. 6898. (1677 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 178 złr. 33 centów z pn. odbędzie się w dniach 23 kwietnia, 21 maja i 25 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk 63 w Jodłówce położonej, wykazem hipotecznym l 63 objętej, a dłużnika Wojciecha Macha własnej
Cenę wywołania stanowi suma 550 złr. 27 ct. w. a.
Wadyum 55 złr.
Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w tutejszo-sądowej registraturze są do przejrzenia.
Bochnia, 9 grudnia 1882.

L. 4571. (1737 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Pilźnie przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy realności pod l. 23 w Pilźnie położonej, wykazem hipotecz. liczba 53 ksiąg grunt. gminy katastral. Pilzno objętej, dłużników Michała i Katarzyny małż. Ciepińskich własnej, dnia 19 kwietnia 1883, dnia 21 maja 1883 i dnia 21 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym, celem zaspokojenia pretensyi Petroneli Koszykowej w ilości 125 złr. w. a. z pn.
Cena wywołania 348 złr. w. a.
Wadyum 34 złr. 80 złr. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest zastępca c. k. notaryusza p Awejda w Pilźnie.
C. k. sąd powiatowy
Pilzno, dnia 10 lutego 1883.

L' 889. (1542 2—3)
Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sumy 106 złr. 25 ct. w. a. z pn. przez Naftalego Jonasa, przeciw Franciszce, Rozalii, Maryi, Michałowi, Janowi, Stefanowi i Jakubowi Matula wywalczonej publiczna egzekucyjna sprzedaż gruntów pod ltop. 1555 i 1556 w Stanisławowie położonych dłużników własnych w tymże sądzie obwodowym w dwóch terminach, a to dnia 23 kwietnia 1883 i dnia 7 maja 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 376 złr. 13 ct. w. a.
Wadyum wynosi 38 złr. w. a.
Wyciąg tabularny i akt szacunkowy przejrzane być mogą w tusądowej registraturze. O czem się zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadowych wierzycieli Karolinę Kuźmińską, Sabinę Trybalską, Maryannę Trybalską, Mateusza i Feliksa Trybalskich tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby uzyskali prawo hipoteki na gruntach sprzedać się mających po dniu 18 listopada 1882 i którymby niniejsza lub późniejsza uchwała z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła przez ustanowionego kuratora adwokata dr. Szydłowskiego.
Stanisławów, 3 lutego 1883.

L. 13769. (2050 2—3)
Na zaspokojenie wierzytelności Michała Niedzielskiego w kwocie 300 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 11 maja 1883 o 10 godzinie rano licytacyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Jana Trybalskiego własnej, pod lk. 112 w Jarosławiu na Głębockiem przedmieściu położonej.
Wadyum 5 prc. ceny wywołania 450 złr. w. a
Akt opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyjne mogą być w tut. sąd. registraturze przejrzane.
O tem zawiadamia się strony i niewiadomych wierzycieli do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Emila Gottlieba.
Z c. k. sądu powiatowego
Jarosław, 12 lutego 1883.

L. 2845. (1883 2—3)
C. k sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że celem ściągnienia wierzytelności Natana Liebergala dnia 25go kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa sprzedaż realności pod l. 679/6 w Tarnopolu położonej, do Józefa Skriwan należącej, a to i niżej ceny szacunkowej.
Cena wywołania wynosi 4508 zł. 38 ct. w. a.
Wadyum 90 zł. w. a.
Bliższe warunki w tutejszej registraturze przejrzeć można.
Tarnopol, 6 marca 1883.

L. 304. (2150 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Izraelowi i Izaakowi Erac pto 250 zł. a. w. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 203 rep 128 w Burkanowie, w dniach 17 maja, 13 czerwca i 12 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.
Cena wywołania 1300 zł.
Wadyum 130 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Wiśniowczyk, dnia 11 lutego 1883.

L. 305. (2149 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Hrynkowi Kuchtiakowi pto 350 zł. a. w. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 145 r. 13751/2 w Wiśniowczyku w dniach 23 maja, 21 czerwca i 19 lipca 1883. każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.
Cena wywołania 1000 zł.
Wadyum 100 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Wiśniowczyk, dnia 1 lutego 1883.

L. 1330. (1756 2—3)
Dnia 22 maja i dnia 25 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 1 w Kalinowie powiatu samborskiego położonej, wyk. hip. dla wsi Kalinowa l. 50 objętej, w sprawie Majera Finsterbuscha przeciw Jakóbowi i Maryi Hoblerom pto 130 zł. z pn.
Cena szacunkowa wywołania wynosi 445 zł.
Wadyum 44 zł. 50 ct.
Przy powyższych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.
W razie nie sprzedania realności tej na powyższych dwóch terminach, wyznacza się termin na dzień 24 lipca 1883 godzinę 10 rano do ułożenia ułatwiających warunków i rozpisania jednego terminu licytacyjnego na którym realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono adw. dra Budzynowskiego z substytucyą adw. dra Fiternika.
Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.
Z c. k. Sądu powiatowego m. d.
Sambor, d. 7 lutego 1883.

L. 334. (2151 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Jakóbowi i Anastazyi Janusiewiczom tudzież Piotrowi Janusiewiczowi pto 400 zł. a. w. z pn. przedsięweźmie ponowną przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 78 i 110 w Wiśniowczyku, w dniach 23 maja, 21 czerwca i 19 lipca 1883, każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem.
Cena wywołania 1300 zł.
Wadyum 130 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Wiśniowczyk, dnia 2 lutego 1883.

L. 5322. (1775 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniach 30 kwietnia, 21 maja i 25 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana przeprowadzi przymusową sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Wyżycach położonego, wykazem hipotecznym l. 9 objętego, Agnieszki Datowej własnego, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia resztującego kapitału 274 zł. 52 ct. w. a. z pn.
Cena wywołania wynosi 800 zł.
Zakład 80 zł w. a.
Reszta warunków, protokół opisanego zajęcia i wyciąg hipoteczny są w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia wyłożone.
Bochnia, 30 listopada 1882.

L. 19030. (1788 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi, odnośnie do ogłoszenia z dnia 30 czerwca 1882 l. 7654 w nr. 201, 202, i 203 „Gazety Lwowskiej" umieszczonych ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Dyrekcyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 135 zł. a. w. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. k. 88 w Kamionkach małych położonej, wedle l. wyk. hip. 204 dłużnika Stefana Wyszywaniuka Jakóba własnej, pod warunkami ułatwiającemi jak następuje:
1. Licytacya ta przeprowadzoną zostanie tylko na jednym terminie a to dnia 27 kwietnia 1883 o godzinie 10 rano, w tutejszym sądzie przy którym realność powyższa także niżej ceny wywołania w kwocie 400 zł. a. w. przyjętej za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.
Cena wywołania 400 zł. a. w.
Wadyum 20 zł.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem adw. dr. Zakrzewski.
Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Kołomyja, 12 stycznia 1883.

L. 792. (1709 2—3)
Celem wydobycia wierzytelności Józefa Błaszczaka wynoszącej 58 złr. 50 ct. odbędzie się przy sądzie tutejszym 10|5, 28|6 i 23|8 1883 przymusowa licytacya realności Iwana Bilakowskiego, wykazem hipotecznym 7 gminy katastralnej Wroców objętej.
Wadyum wynosi 10 prc ceny wywołania 193 złr. 10 ct.
Bliższe warunki licytacyi, akt detaksacyi i wyciąg tabularny w tusądowej registraturze do przejrzenia.
C. k sąd powiatowy
Janów, dnia 28 lutego 1883.

L. 9928. (2135 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi Salamona Auerbach w kwocie 25 złr. w. a. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi połowa realności pod lk. 175|241 w Tyśmienicy położonej do Apolonii Rozdolskiej należącej w trzech terminach mianowicie dnia 9 maja 1883, dnia 11 czerwca 1883 i dnia 13 lipca 1883, zawsze o godź. 10 rano w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 225 złr. w. a. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 225 złr., zaś wadyum 25 złr. w. a.
Resztę warunków licytacyi. także protokół egzekucyjny opisania i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.
Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica 28 lutego 1883.

L. 5850. (2131 2—3)

W c. k. sądzie powiat. w Tyśmienicy odbędzie się celem zaspokojenia należącej się c. k. Bankowi włościańskiemu we Lwowie kwoty pr. 183 złr. 1 ct. w. a. z 10 prc. odsetkami od dnia 20go grudnia 1875 bieżącemi i kosztów pr. 8 złr. 32 ct., oraz niniejszej prośby pr. 4 złr. 71 ct. w. a. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 49 rp. nr. 16 we Woronie położonej tus. protokołem z dnia 21 sierpnia 1871 l. 4353 zastawniczo opisanej ciała tabularnego niestanowiącej Jakima Hrynyszyn własnej w terminach dnia 16 maja, dnia 15 czerwca i dnia 18 lipca 1883.

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 30 stycznia 1883.

L. 3524. (2130 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi Feige Weber w Tyśmienicy w kwocie 90 złr. w. a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realność pod lk. 319 w Tyśmienicy położoną ciała tabularnego nie stanowiąca do dłużników Józefa i Małanki Pochyła należącą w trzech terminach mianowicie dnia 20 kwietnia, dnia 18 maja i dnia 20 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano w sali tutejszego sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny szacunkowej kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 250 złr. w. a., zaś wadyum 25 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi także protokół egz grabieży i oszacowania można przejrzeć w tutej. regist.aturze.

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 30 listopada 1882.

L. 9293 (1925 2—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia 60 złr. z pn po potrąceniu 50 złr. odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności pod l. 68 w Płowem położonej, Onufrego Kowałyka własnej na rzecz Tomasza Seneckiego w dniach 19 kwietnia, 25 maja i 28 czerwca 1883, zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cena wywoławcza 180 złr.
Wadyum 18 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k sąd powiatowy
Radziechów, 11 lutego 1883.

L. 3799. (2134 2—3)

W c. k. sądzie powiat Tyśmienica odbędzie się celem zaspokojenia należącej się c. k. Bankowi hipotecznemu we Lwowie wierzytelności w kwocie resztującej 796 złr. 75 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od dnia 19go sierpnia 1881 bieżącemi i kosztów niniejszej prośby pr. 11 złr. 47 ct. w. a. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 59|96 w Tyśmienicy położonej wedle dom. 8 pag. 109 n. 1 haer. i pag. 110 n. 2 haer. dłużnika Wasyla Postołowskiego własnej termin na 17 maja, dnia 19 czerwca i dnia 19 lipca 1883, każdym razem o godz. 10 rano w tut. c. k sądzie powiat. z tem zastrzeżeniem że takową przy tych terminach tylko za cenę szacunkową pr. 2180 złr. w. a lub wyżej takowej przy trzecim zaś także niżej najwięcej dającemu sprzedaną zostanie; w przeciwnym razie wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na godzinę 9 rano z tem że niejawiący się wierzyciele jako do głosów jawiących się przystępujący uważani będą.

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 27 lutego 1883.

L. 2473. 2016 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje do publicznej wiadomości, że dnia 12 kwietnia 1883, dnia 8 maja 1883 i dnia 5 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie na zaspokojenie należytości c. k. uprz. Zakładu kred. włość. we Lwowie w kwocie 250 złr. a względnie 197 złr. 9 ct. w. a. z pn publiczna licytacya realności pod l. 41—216 w Stanisławiu dolnym położonej dłużnika Bernarda Schöguta własnej.

Cenę wywołania stanowi suma 500 złr. wal. austr.

Resztę warunków licytacyjnych akt zastawniczego opisu i oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.

Kalwarya, dnia 24 grudnia 1882.

L. 7755. (2036 2—3)

W dniach 12 kwietnia, 15 maja i 19 czerwca 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 17, 62, 43 subrep 36 w Plenikowie położonej dłużnika Pawła Zabłockiego i nieobjętej masy spadkowej po Andru Zabłockim własnej, w tutejszym sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 93 złr. 76 ct. i 252 złr. 61 ct. z pn. każdym razem o godzinie 11 przedpołudniem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 700 złr.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Przemyślany, 28 lutego 1883.

L. 1096. (2037 2—3)

C k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Leiby Silberscheina przeciw spadkobiercom Izaaka Silberscheina pto. 315 złr. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 11 kwietnia 1883, 11 maja 1883 i 11 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 427 w Niżniowie położonej ciało tabularne stanowiącej na 960 złr. wal. austr. Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Akt oszacowania i warunki licytacyi przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Tłumacz, dnia 30 września 1882.

L. 2168. (1918 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 kwietnia 1883, w dniu 10 maja 1883 i w dniu 11 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż połowy realności w Lenczach górnych pod nr. 66 i 133 położonej Franciszka Cwierza własnej.

Cena wywołania wynosi 47 złr. 50 ct.

Resztę warunków można przejrzeć w ts. registraturze.

Kalwarya, dnia 30 grudnia 1882.

L. 338. (2145 2—3)

C. k sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Abrahamowi i Jacobowi Hornowi pto 1200 złr. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod nr. 43 w Chatkach solestowskich lk. 43 w Sokołowie w dniach 17 maja, 13 czerwca i 12 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w zabudowaniu sądowem.

Ceny wywołania 2800 złr.
Wadyum 240 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk, dnia 4 lutego 1883.

L. 377. (2148 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Annie z Kulczyckich Skątowiez pto 100 złr. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 57 w Rosochowaćcu w dniach 9 maja, 6 czerwca i 4 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 200 złr.
Wadyum 20 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk, dnia 9 lutego 1883

L. 370. (2147 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Anieli z Kulczyckich Ungehajerowej pto. 100 złr. w. a. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 57 w Rosochowaćcu w dniach 9 maja, 6 czerwca, 4 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 280 złr.
Wadyum 28 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk, dnia 8 lutego 1883.

L. 376. (2146 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Mykiecie i Naści Kowalów pto. 200 złr. a. w. z pn. przedsięweźmie ponowną przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 179 w Burkanowie w dniach 9 maja, 6 czerwca i 4 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 400 złr.
Wadyum 40 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Wiśniowczyk, dnia 10 lutego 1883.

L. 10278. (2053 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Chaima Löffla w kwocie 115 zł. odbędzie się w gmachu sądowym publiczna sprzedaż realności pod l. k. 30 w Srogowie dolnym położonej, wykazem hipotecznym l. 46 objętej, wedle karty własności B. dłużnika Jana Harkały własnej, w dniach 24 kwietnia i 25 maja 1883 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem z tem, że gdyby realność ta w powyższych terminach za cenę wywołania, lub wyżej tej sprzedaną nie została, natenczas wyznacza się termin na 28go czerwca 1883 o godz. 10 rano, dla ułożenia ułatwiających warunków.

Cena wywołania 280 zł.
Wadyum 28 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest dr. Iskrzycki.

Bliższe warunki są do przejrzenia w sądzie.

Sanok, dnia 5 lutego 1883.

L. 6584 (2116 —3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu sprzeda w trzech terminach: 23 kwietnia, 21go maja, 25go czerwca 1883, każdym razem o godz. 10tej rano, realność l. k. 9 w Borowej położonej, ciała tabularnego nie stanowiące, Kazimierza Wiązka własną, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego 146 zł. 6 ct. w. a. na trzecim terminie także niżej ceny wywołania 500 zł. wadyum 50 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brand w Mielcu.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Mielec, dnia 30 stycznia 1883.

L. 11227. (2119 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biurze 13 tegoż sądu c. k. R. O. Mochnackiego w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kw kwocie 20.381 złr. 2 ct. z przyn. odbędzie się dnia 15go maja i 13go czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Nathana Tohma wedle dom 95 pag. 296 n. 26 haer., Dom. 36. pag. 484. n. 20 haer. i Dom. 15. p 533. n. 16 haer należących realności pod l. 229, 230 i 231 3/4 we Lwowie położonych, na których terminach realności te ryczałtowo tylko wyżej ceny wywołania 69.064 złr. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 6,907 złr. złożoną być ma, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli Ewy Głębockiej, Józefa Bleichnera i mieszkającego za granicą Berka Lieblinga, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 11 stycznia 1883 rzeczowe prawa na wspomnianych realnościach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjne jdotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Jahl kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Bliziński mianowany został.

Lwów, dnia 17 marca 1883.

9504. (2135 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy oznajmia, że dnia 4 maja, 4 czerwca i 4 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia należącej się Filipowi Göres pretensyi w kwocie 15 złr. 25 ct. w. a. kosztów pr. 2 złr. 61½ ct. 3 złr. 12 ct., 1 złr. 51½ ct., 4 złr. 67 ct. w. a. i niniejszej prośby pr. 3 złr. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 47 w Tyśmienicy położonej, wedle dom. I. pag. 60. Oleksy Chominiec własnej, wedle tusądowej uchwały z dnia 30go sierpnia 1881 l. 10505 prawem zastawu obciążonej, zaś protokołem l. 5341 na 100 złr. oszacowanej.

C. k. sąd powiatowy.
Tyśmienica, 15 marca 1883.

L. 4485. (2162 2—3)

Dnia 7 maja 1883, 11 czerwca 1883 i 16 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano w B. Nr. II. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż cię ci z połowy realności pod l. k. 55|87 w Drohobyczu na przedmieściu Zwaryckiem, ciało tabularne stanowiących, do dłużnika Osiasza Löw należących, na rzecz Herscha Chajesa pto 120 złr. z pn. z tem, iż na pierwszych dwóch terminach sprzedaż tylko powyż lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś za jakąkolwiekbądź cenę nastąpi.

Cena wywołania jest cena szacunkowa 918 złr. 80 ct.

Wadyum 10 prc. tejże

Kuratorem dla wierzycieli hipotecznych nieznanych ustanowiono adwokata dr. Jakoba Fruchtmana w Drohobyczu.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w t s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Drohobycz, 9 marca 1883.

Z. 1491 (2138 2—3)

Vom Kolomea'er k. k. Kreisgerichte wird zur Hereinbringung der Forderungen der öst. ung. Bank an Herrn Isidor Torosiewicz in den Beträgen von 18773 fl. 63 kr. und 18813 fl. 06 kr. öst. W. sNG abzüglich des eingezahlten Betrages von 4556 fl. 15 kr. öst. W. die zwangsweise öffentliche Feilbietung der laut Hypothekenausweis Z. 68 Eigenthumsblatt B. Post 7 dem Herrn Isidor Torosiewicz gehörigen, im hiergerichtlichen Kreise gelegenen Güter Sopów in zwei Terminen und zwar auf den 15 Juni 1883, und auf den 20 Juli 1883 jedesmal um 10 Uhr VM. hiemit ausgeschrieben.

Als Ausrufspreis wird der von der öst. ung. Bank bei der Erlehnung statutenmäßig ermittelte Werth von 88600 fl. öst. W. angenommen.

Beim 1 und 2 Termine werden die Güter nicht unter dem Ausrufspreise verkauft werden.

Das zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegende Vadium beträgt 8860 fl. öW.

Der Ersteher ist verpflichtet, diejenigen Forderungen, deren Zahlung etwa von den Hypothekar-Gläubigern vor der allenfalls verabredeten Aufkündigung nicht angenommen werden wollte, auf Abschlag des Kaufpreises soweit derselbe reicht zu übernehmen.

Die übrigen Bedingungen sowie der Grundbuchsauszug dieser Güter können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Sollten die gedachten Güter weder am 1 noch am 2 Termine um oder über den Ausrufspreis veräußert werden, so wird zur Feststellung von erleichternden Bedingungen die Tagsatzung auf den 20 Juli 1883 um 4 Uhr N. M. anberaumt, und hiezu die Streittheile sowie alle Hypothekargläubiger mit dem Beisatze vorgeladen, daß die nicht erscheinenden Gläubiger als der Stimmenmehrheit der erscheinenden beitretend werden angesehen werden.

Hievon werden beide Streittheile, die substituirten Erben als Anwärter der zu versteigernden Güter, sowie die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen alle diejenigen, welche nach dem 7 Februar 1883, als dem Ausstellungstage des Grundbuchsauszuges dingliche Rechte auf das Gut Sopów erwerben oder denen der Exekutionsbescheid entweder gar nicht, oder nicht genug rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den bereits bestellten Kurator adw. Dr. Zakrzewski und durch gegenwärtiges Edikt verständigt.

Kolomea, 15 Februar 1883.

L. 1667. (2168 2—3)

Na dniu 2 kwietnia, 4 maja i 4 czerwca 1883 o 9 godzinie z rana odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż 3|10 części realności l. 93 w Jaworowie Maryi, Karola i Michaliny Hausel własnych, a mianowicie na pierwszych dwóch terminach tylko za lub zwyż, zaś na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 865 złr. 50 ct.
Wadyum 86 złr. 50 ct.

Resztę warunków w tutejszo-sądowej registraturze.

Jaworów 12 marca 1883.

L. 15872. (1839 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 25 kwietnia, 25 maja, 25 czerwca i 20 lipca 1883 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod Nk. 81 w Lipinkach położonej, wedle wyk. hip. l. 73 Jakóba Boszkowicza własnej, na zaspokojenie pretensyi adw. dra Ludwika Kapiszewskiego w sumie 8 złr. 6 ct. w. a

Cena szacunkowa wynosi 600 złr., wadyum 60 złr. w. a.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny złożone są w registrat.

C. k. sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 30 stycznia 1883.

L. 555. (1882 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia, iż w celu zaspokojenia przyznanego Antoniemu Filar a względnie tegoż prawonabywcy Janowi Karolowi Fischerowi od Jana Gągoli i Dawida Blasensteina odszkodowania w sumie 652 zł. 50 ct. i kosztów, zostanie połowa niepodzielna realności wykazem hip. l. 76 w Karwodrzy objęta, dalej cała realność wykazem hip. 77 w Karwodrzy objęta przez publiczną licytacyę w terminach dnia 25 kwietnia, dnia 28 maja i dnia 1 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana na miejscu w Tuchowie sprzedaną.

Cenę wywołania ustanawia się 740 zł.
Wadyum 74 zł.

Inne warunki licytacyjne w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Tuchów, dnia 23 lutego 1883.

L. 460. (2000 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 4000 złr. z pn. odbędzie się dnia 8 maja 1883 o 11 rano w zabudowaniu sądowem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 2 1/5 jakotez połowy i 4/7 części niemniej 3/5 części z 1/7 części połowy realności pod l. 3 1/5 w Żółkwi położonych, do spadkobierców Mortka Federa należących, na rzecz egzekucyę prowadzącej Maryi Losy de Losenau, na którym to terminie realności te najwięcej ofiarującemu za jakąbądź cenę zostaną sprzedane.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 19377 złr. 25 ct., wadyum 1000 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akt detaksacyi przejrzeć można w registraturze tut. sądowej.

Żółkiew, dnia 1 lutego 1883.

L. 32224. (1417 2—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 150 zł., a względnie resztujących rat z 9 prc. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 30 kwietnia, 31 maja i 26 czerwca 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. k. 93 w Toniach położonej, Maryanny z Serczyków Mazurowej własnej.

Cena wywołania 650 zł.

Wadyum 65 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Władysław Wędrychowski z substytucyą dr. Kleina w Krakowie.

Kraków, 22 grudnia 1882.

L. 115. (2087 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Nykoły Bibluka przeciw Piotrowi Bibaremu o 100 złr. w. a. z pn. odbędzie się tu przymusowa sprzedaż realności w Manastersku położonej, w wykazie l. 9 ksiąg gruntowych tejże gminy objętej, w trzech terminach a to dnia 8 maja 1883, 6 czerwca 1883 i 5 lipca 1883, zawsze o 10 godzinie z rana, a to na Iszym i IIgim terminie tylko za cenę szacunkową w kwocie 550 złr. w. a. lub wyżej a w terminie ostatnim i niżej tej ceny zawsze za poprzednim złożeniem zaliczki do rąk komisarza licytacyi w kwocie 55 zł. a. w.

Akta oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów, 6 lutego 1883.

L. 2474. (2017 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 kwietnia, w dniu 15 maja i w dniu 12 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tut sądzie na zaspokojenie należytości c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie w kwocie 300 zł. względnie 234 zł. z pn. publiczna licytacya realności pod l. 58, 143 w Lenczach górnych, dłużnika Józefa Maleckiego własnej.

Cenę wywołania stanowi suma 550 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.

Kalwarya, dnia 24 grudnia 1882.

L. 8548. (1887 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzeżanach wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej spadkobierców śp. Bolesława Urzędowskiego przeciw Konstantemu i Zofii Kostkiewiczom pto 300 zł. i 200 zł. a. w. z przyn. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. konsk. 288 w Brzeżanach mieście położonej, wedle Dom. VII pag. 71 Tom. VI pag. 673 n 6 haer. Dom. VII. pag. 433 n 9 haer. Konstantego i Zofii Kostkiewiczów własnej, w dwóch terminach dnia 12 kwietnia i dnia 16 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana w zabudowaniu tut. sądu przeprowadzoną zostanie, na tychże realność tylko za lub wyżej szacunku sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 759 zł. 97 ct. wadyum zaś 76 zł. 9 ct. a. w.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych mogą być w tusąd. registraturze przejrzane.

Zarazem zawiadamia się Piotra Węgierskiego wierzyciela hipotecznego tej realności z miejsca pobytu i życia niewiadomego jakoteż wszystkich którymby uchwała licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła lub którzyby po dniu 4go października 1882 do tabuli weszli, że dla nich ustanowiony jest kuratorem adw. dr Gottlieb w Brzeżanach.

Brzeżany, 13 października 1882.

L. 4088. (1679 2—3)

Dnia 10 maja, 14 czerwca i 19 lipca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut sądzie przymusowa publiczna sprzedaż budynku szpitalnego w Lutowiskach położonego, do gminy wyznaniowej izraelickiej miasteczka Lutowisk należącego wraz z ogródkiem do tego budynku należącym a to na zaspokojenie wierzytelności Feinwla Weiniga w kwocie 164 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 330 zł.

Wadyum 33 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim także niżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków wolno w tut. sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Lutowiska, 14 stycznia 1883.

L. 7764. (2001 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Żółkwi odbędzie się dnia 30 marca i dnia 11 maja 1883 o 10 rano celem zaspokojenia pretensyi Rachmiela Fichmanna w kwocie resztującej 200 złr. z pn. przymusowa licytacya realności pod l. k. $23^2/_4$ w Żółkwi, według dom. VIII. pag. 52. n 7. i 8 haer. Seliga Katza, Izraela Markusa 2 im. i Amalii z Katzów Silberów własna, na obu terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową.

Cena wywołania i szacunkowa 888 zł. 33 ct., wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, protokół oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w sądzie.

Zawiadamia się o tem nieznanego z miejsca pobytu Izraela Markusa 2 im. Silbera przez kuratora c. k. notaryusza Antoniego Niementowskiego w Żółkwi, a wierzycieli, którzyby po dniu 23 sierpnia 1881 hipotekę nabyli i wszystkich, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła, lub zapóźno doręczoną została przez kuratora Konstantego Munkatsego w Żółkwi.

Żółkiew, dnia 17 stycznia 1883.

Upadłości.

L. 4209. (2163 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Ozyasza Monatha kupca nieprotokołowanego w Przemyślu, i mianuje c. k. adjunkta sądowego Praczyńskiego komisarzem konkursowym z poleceniem do c. k. kancelisty Blahy, by natychmiast przedsięwziął opieczętowanie, zaś do c. k. notaryusza Frankowskiego by zaraz przystąpił do spisania masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się dra Skórskiego w Przemyślu i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie dnia 11 kwietnia 1883 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy i tegoż zastępcy, lub wyboru innego zarządcy masy i zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli wobec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, wyznacza się termin do 31 maja 1883, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, a to to tem pewniej zgłosić mają, ileż ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie w dniu 21 czerwca 1883 o godzinie 10tej przed południem winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wobec komisarza konkursowego wykazać.

Na tymże terminie, na którym zarazem ugoda tentowaną będzie, wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 28 marca 1883.

L. 12852. (2156 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakotez na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. u. p. położony majątek Wiktora Weissa, kramarza we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu poruczą się panu radcy c. k. sądu kraj. Bernaczkowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. S. Schaffa, zywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 12. kwietnia 1883 o godzinie 5ta po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1 czerwca 1883 i pod ć ja na terminie na dzień 20 czerwca 1883 godzinę 4tą po południu, wyznaczonym do oznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Lwów, dnia 27 marca 1883.

Księgi gruntowe.

L. 1945. (2249)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Monasterzyskach zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Kowalówka, rozpoczną się dnia 16go kwietnia 1883.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna.

Monasterzyska, dnia 30 marca 1883.

L. 31 ks. gr. (2250)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilźnie urzędująca ogłasza, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Brzeźnica z miejscowością Wola Brzeźnicka w okręgu c. k. sądu powiatowego Dębickiego położonej wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń do powszechnego przejrzenia wyłożyła.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny ustnie lub pisemnie a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych, wyznacza się dzień 10 kwietnia 1883, na którym zarzuty ostatecznie wnoszone być mogą.

Pilzno, dnia 31 marca 1883.

L 1197. (2199)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Czudec, z miejscowością Przedmieście.

Zarzuty, przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym na dniu 14go kwietnia 1883, na którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzić będzie.

Strzyżów, 27 marca 1883.

L. 64 i 65. (2193)

Komisya hipoteczna dla sądu powiatowego w Tarnopolu(?) o Now sioło zawiadamia, że dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Hnilice małe czyli Hnilickie dnia 18 kwietnia 1883, zaś Hnilice wielkie 24go kwietnia 1883 rozpoczyna.

Bliższa wiadomość w urzędach gminnych.

Tarnopol, 30 marca 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 67. (1858 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława (zakonnego imienia Wincentego) Stennickiego, księdza zgromadzenia OO. Dominikanów, że celem doręczenia mu uchwały z 11 sierpnia 1882 l. 17805, która z dóbr Kopań dla parcel lk. 706. 711, 712, 714, osobne ciało hipoteczne pod nazwą „Osada dworska w Kopani" utworzono i w stanie biernym dóbr Kopań na rzecz jego zahipotekowane prawo zastawu dla sumy 1000 złp. do karty ciężarów nowo utworzyć się mającego wykazu hipotecznego jako hipotekę łączną przeniesiono z uwagą, że wykaz dóbr Kopań jest wykazem głównym, ów zaś nowo powstały posiadłości, ustanowiony kurator w osobie adw. dra Władysława Wilkosza z substytucyą adw. dra Dominika Markiewicza ustanowiony został i pierwszemu doręczono rzeczoną uchwałę.

Zaleca się zatem ks. Stanisławowi (zakonnego imienia Wincentemu) Siennickiemu, aby albo sam się zgłosił, albo też z ustanowionym dla niego zastępcą się porozumiał, lub innego sobie zastępcę obrał, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Kraków, 5 stycznia 1883

L. 6649. (2052 3—3)

C. k. Peczeniżyński sąd powiatowy uwiadamia nieznajomego z życia i miejsca pobytu Iwana Romaniuka, że pertraktacyę spadkową po zmarłej 4 lipca 1879 w Myszynie Paraszce Romaniukowej na podstawie ustawowego porządku dziedziczenia z uwzględnieniem kodycylu z daty Myszyn 3 lipca 1879 wdrożył, i wzywa tegoż Iwana Romaniuka, ażeby w przeciągu roku albo w tutejszym sądzie albo u ustanowionego dla niego kuratora Petra Romaniuka się zgłosił i swoje oświadczenie do spadku wniósł, inaczej pertraktacya spadkowa z kuratorem przeprowadzoną i spadek przyznanym zostanie.

Peczeniżyn, 30 września 1882.

(2260)

Es wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht daß

1. der Schneider Chaskel Baches wohnhaft zu Berlin Neue Friedrichgasse 30, Sohn des zu Lemberg verstorbenen Schneiders Moses Baches und dessen Ehefrau Chaje geb. Dragan, zu Lemberg wohnhaft.

2 und die unverehlichte Wirtschafterin Sara Grossmann wohnhaft zu Berlin Grenadierstrasse 8 Tochter des Handelsmannes Markus Grossmann zu Freijstadt 1W wohnhaft und dessen daselbst verstorbenen Ehefrau Jeanette geb. Blumenthal die Ehe miteinander eingehen wollen.

Die Bekanntmachung des Aufgebothes hat in Berlin und Lemberg zu geschehen und ist Einspruch bei dem unterzeichneten Standesbeamten zu erheben.

Berlin, am 29 März 1883.

Königliches Standesamt Berlin I der Standesbeamte

L e w i n s t e i n.

L. 17275.

Program wiosennego premiowania koni połączonego z wiosennemi jarmarkami na konie w Galicyi

Premiowanie odbędzie się:

w Stanisławowie	dnia	10	kwietnia 1883
„ Tarnopolu	„	13	„ „
„ Mościskach	„	18	„ „
„ Rzeszowie	„	24	„ „
„ Tarnowie	„	28	„ „

W każdej z rzeczonych pięciu miejscowości rozdane będą następujące nagrody:

1 nagroda pieniężna w kwocie 50 zł. w. a.
2 nagrody pieniężne „ 35 „ „ „
2 nagrody pieniężne „ 25 „ „ „

źrebiętom dwuletnim bez różnicy płci i pochodzenia.

Warunki:

1) Źrebięta muszą być komisyi na miejscu premiowania przedstawione, dobrze odżywione i starannie chodowane i rokować, iż będą dobremi klaczami rozpłodowemi a względnie dobremi końmi użytkowemi.

2) Potwierdzonem przez dotyczącą władzę polityczną świadectwem zwierzchności gminnej musi być udowodnionem, że przedstawione źrebię już przynajmniej od roku jest własnością ubiegającego się o nagrodę.

3) Właściciel premiowanego źrebięcia zobowiąże się pisemnie zatrzymać je w swojem chodowaniu jeszcze przez rok jeden

Po premiowaniu odbędzie się w każdej z pomienionych pięciu miejscowości zakupno ogierów chowu prywatnego na stadniki rządowe.

Ogiery także zakupione będą w miarę potrzeby uzupełnienia stanu stadników rządowych w c. k. zakładzie Drohowyzkim. W każdym razie ogiery, przedstawione na tych jarmarkach a posiadające własności dobrych stadników zanotowane będą do ewentualnego zakupna w jesieni 1883. Prenotacya ta nie wkłada na Wysoki rząd obowiązku bezwarunkowego zakupienia prenotowanego ogiera.

Oprócz ogierów rasy poprawnej zakupione będą na wspomnianych na wstępie jarmarkach także ogiery zwykłej rasy krajowej, posiadające warunki dobrych stadników do bezpłatnego stanowienia klaczy włościańskich.

W braku ogierów tej ostatniej kategoryi, posiadających wiek przepisany, zakupione będą ogiery dwuletnie lub jednoroczne i oddane do dalszej hodowli c. k. zakładowi stadniczemu w Radowcach.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 28 marca 1883.

L 1799. (1459)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, iż jednocześnie udzielił c. k. Notaryuszowi w Tuchowie p. Tytusowi Bujnowskiemu upoważnienie do spisywania aktu zejścia i innych akt spadkowych, mianowicie także wykazów i działów spadku, w ogóle do przygotowania wszelkich do uzyskania przyznania spadku potrzebnych akt w wypadkach śmierci mieszkańców okręgu sądu powiatowego w Tuchowie, w tym okręgu zmarłych, o ile w tych wypadkach jako władza spadkowa wedle ustawy tutejszej c. k. sąd obwodowy będzie właściwym.

Tarnów, dnia 15 lutego 1883.

L. 43638. (1483)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma: „Katz & Verliebter" dzierżawa dóbr i gorzelni w Zamku-Magierowskim do rejestru handlowego dla firm społkowych dnia 4go października 1882 wpisaną została i przy niej uwidoczniono, że właścicielami tej firmy są jawni spólnicy Mojżesz Katz, zamieszkały w Zamku Magierowskim i Dawid Verliebter zamieszkały w Rawie, tudzież że obaj spólnicy firmę kollektywnie podpisywać będą.

Lwow, 14go października 1882.

L. 5124. (1940 3 -3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, iż dnia 8 czerwca 1873 zmarła w Józefowie Anna Malczyńska bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Do spadku po niej konkuruje córka jej Julia Furmanowa, którą jako nieznaną z miejsca pobytu wzywa się, żeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie spadkowe, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Antonim Malczyńskim dla niej ustanowionym.

Mielec, 19 sierpnia 1881.

L. 1785. (1992 2—2)

C. k. sąd obwodowy uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych p. Władysława Olszańskiego, Jadwigę Wolańską i spadkobierców Israela Flecka, a to: Ryfkę Kalt, Roni Dizion, Menie Domfest, Scheindlę Kahane, Spryncię Rengelhaupt, Seliga Flecka i Jüttę Fleck, że na dniu 21 lutego 1883 do l. 1785 Jakób br. Romaszkan przed tym sądem przeciw masie krydalnej Heleny hr. Dzieduszyckiej, Herschowi Dawid, Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, Władysławowi Olszańskiemu, Jadwidze Wolańskiej, dr. Władysławowi Markiewiczowi, domow handlowemu Teodor Baranowski i syn, Noemu Fuss, dr. Wilhelmowi Rosenbach, Beerowi Stadtfeld, Józefowi Schwarz, spadkobiercom Izraela Flecka, Izydorowi Rattler, Naftalemu Dawid, Wysokiemu Skarbowi, Berlowi Laden, Adeli Weindling, Oziaszowi Mieses, Wiktorowi Färber i bankowi galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie pozew o uznanie uskutecznionej w stanie biernym dóbr Potoczyska wedle wyk. hip. l. 82 karta C. poz. 29/4 prenotacyi: 1) wykreślenia prawa hipoteki dla sumy 5000 zł. m. k., czyli 5250 zł. a. w., jako raty wzmiankowanej renty dożywotniej za czas od 1 maja 1875 do 30 kwietnia 1876 się należącej, tudzież 2) wykreślenia prawa hipoteki dla wspomnionej renty dożywotniej po 5000 zł. m. k. rocznie za usprawiedliwioną i zamianę tej prenotacyi na intabulacyę, tudzież o intabulacyę wykreślenia zaintabulowanego w stanie biernym dóbr Potoczyska z przyległościami wedle wyk. hip. 82 karta C. poz. 4 prawa hipoteki dla rzeczonej renty dożywotniej czyli dla sumy 5000 zł. m. k. rocznie Helenie hr. Dzieduszyckiej wypłacić się mającej i dla wszystkich rat tej renty z wszystkiemi nadciężarami na tej rencie wedle wykaz. hipotecz. l. 82 karta C. poz. 1 do 18 z podciężarem 1 ad 18, 19, 20 z podciężarem 1 ad 20, 21 do 30, 34 zaintabulowanemi i ze wszystkiemi odnośnemi pozycyami wytoczył, który to pozew uchwałą z dnia 8 marca 1883 l. 1785 do wniesienia pisemnej obrony w przeciągu dni 30 zadekretowanym, i że dla tychże niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych kuratorem adw. radca p. Herdliczka z substytucyą adw. dra Rascha ustanowionym został.

Wzywa się zatem tych pozwanych, ażeby ustanowionemu kuratorowi wcześnie potrzebnych środków obrony udzielili lub też innego pełnomocnika w ich imieniu działającego ustanowili i sądowi o tem donieśli, gdyż w przeciwnym razie złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Kołomyja, 8 marca 1883.

Zl. 4195. (1885 2—3)

Vom k. k. städt. del. Bezirks Gerichte in Kolomea wird dem Wohnorte nach unbekannten Jakob Hirsch anmit bekannt gegeben, es habe wider ihn de praes. 15 März 1883 Zl. 4195 die Spaarkasse der Stadt Kolomea wegen Sicherstellung der Beträge von 500 fl. 416 fl. 312 fl. 1200 fl. 1500 fl und 1000 fl. ein Gesuch um Erteilung des Pfandrechtes auf nachstehende dem Schuldner Jakob Hirsch bei folgenden Gläubigern zustehenden Forderungen.

a) auf die bei der Stadtgemeinde Kolomea aus Anlaß der Pachtung der Bierpropination, sammt Gemeindezuschlag zum Biere durch Jakób Hirsch erlegte Caution im Betrage von 1815 fl. sammt den ausständigen 6% Zinsen.

b) auf den Betrag von 2600 fl. als Darlehen bei Chaje Korn

c) auf den Betrag von 300 fl. solidarisch bei Wolf Borten, Hersch Eber Blitzer und Mircie Blitzer

d) auf die Beträge von 387 fl. 50 kr. 200 fl. bei Vigdor Gott

e) auf die Beträge von 800 fl. 150 fl. 250 fl. bei Itzig Linden und auf den Betrag von 736 fl. aus dem größeren Betrage von 1000 fl bei Scheindel Hirsch überreicht, daß diesem Ansuchen unterm 15 März 1883, Zl. 4195 willfart und der bezügliche Bescheid dem für Jakob Hirsch bestellten Curator HE. Dr. Rasch zugestellt wurde.

Kolomea, 15 März 1883.

Zl. 4196. (1886 2—3)

Vom k. k. städtisch delegirten Bezirksgericht in Kolomea wird dem unbekannten Aufenthaltsorte Jakob Hirsch kundgemacht, daß Josef Funkenstein mit Gesuch de praes. 15 März 1883 Zl. 4196 und Hersch Funkenstein mit Gesuch de praes. 15ten März 1883 Zl. 4197 um prowisorische Exekution zur Sicherstellung der Darlehenssumme pr. 750 fl. öst. W. und 1200 fl. öst. W. auf die pfaudbaren Fahrnisse des Jakob Hirsch und auf a) die in der Stadtkasse in Kolomea aus Anlaß der Pachtung der Bierpropination sammt Gemeindezuschlag durch Jakob Hirsch erlegte Bierkomision von 1815 fl. sammt Zinsen von derselben. b) der Betrag von 2600 fl. als Darlehensbetrag bei Chaji Korn in Kolomea c) den Betrags von 387 fl. 50 kr. und 200 fl. öst. W. bei Wigdor Got in Kolomea d) den Betrag von 2000 fl. ö. w. respective des noch aushaftenden Restbetrages von 1400 fl. bei Abraham Nagler in Kolomea e) den Betrag von 300 fl. öst. W. bei Wolf Borfen, Eber Hersch, Blitzer und Mircie Blitzer, in Kolomea f) den Betrag von 800 fl. 150 fl. und 200 fl. öst W. bei Itzig Linder in Kolomea g) den Betrag von 736 fl. öst. W. ex majori 1000 fl. ö. W. bei Scheindel Hirsch in Kolomea nachgesucht haben, welchen Gesuchen auch mit gleichzeitigen hg. Bescheiden stattgegeben, und hiewon Jakob Hirsch zu Händen des ernannten Curator ac actum Dr. Rasch in Kolomea verständigt wurde.

Es wird dem nach Jakob Hirsch aufgefordert seien Aufenthaltsort diesem Gerichte anzuzeigen, einen Bevollmächtigten sich zubestellen, oder dem ernannten Curator Vollmacht und Information zu geben, als sonst die nachtheiligen Folgen er sich, selbst zuschreiben müste.

Kolomea, am 15 März 1883.

Zl. 1149. (1865 2—3)

Der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Josef Kram wird hiemit verständigt, daß Josef Awerbach aus Stryj wider ihn eine Klage unterm 16 Februar 1883 Zl 1149 wegen Zahlung von 153 fl. ausgetragen habe und daß für ihn Friedrich Metzler aus Dolina zum Kurator ad actum bestellt worden ist.

K. k. Bezirks Gericht

Dolina, 21 Februar 1883.

Zl. 3145. (1672 2—3)

Das k. k. Kreisgericht in Przemyśl gibt in der Wechselsache des Alexander Wańczarowski Co. Teofile Koralewicz geb. Romanowicz und Michael Koralewicz pto 150 öst. W. der Schuldnerin Teofile Koralewicz geb. Romanowicz bekannt, daß, da deren Aufenthaltsort unbekannt ist, für sie ein Kurator in der Person des Adwokaten. Dr. Tarnawski mit der Stellvertretung des Adwokaten Dr. Czajkowkowski in Przemyśl bestellt und demselben die mit gerichtlichem Beschluße vom 7 März 1883 gegen sie erlassenen Zahlungsauflage eingehändigt wurden; Diese Schuldnerin wird hiemit aufgefordert, sich mit dem bestelltem Kurator zu verständigen, ihm die nöthige Information zu ertheilen oder einen anderen Sachwalter nahmhaft zu machen widrigens sie sich die etwaigen nachtheiligen Folgen selbst zu zuschreiben haben würde.

Przemyśl, 7 März 1883.

Zl. 39. (2137 2—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Tyśmienica wird bekannt gegeben, es habe Schulim Rotter und Rifka Schrager die Klage de präs 2 Jänner 1883, Zl. 39 wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Chaim Wolf Z. N. Kollo und Simche Sympel wegen Grundbücherlicher Löschung des im Lastenstande der Realität Nr. 125 in Tyśmienica intabulirten Betrages pr. 33½ und der ob demselben haftenden Summe pr. 600 fl. Cmz. überrecht worüber zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 16 April 1883, um 9 Uhr früh bestimmt und für dieselben zum Kurator Kalman Bergner aus Tyśmienica bestell wurde.

Tyśmienica, 20 Februar 1883.

L. 16515. (2159 2—3)

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona reskryptem wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 1go marca r. b. l. 6860 reambulacya odnogi gal. kolei transwersalnej na przestrzeni Sucha, Skawina rozpocznie się na dniu 20 kwietnia r. b. w Suchej powiatu Żywieckiego i trwać będzie bez przerwy aż do zupełnego ukończenia.

Wykazy gruntów, które pod tę kolej zajęte być mają, wyłożone będą w urzędach gminnych i u przełożonych obszarów dworskich w Suchej i Tarnawie dolnej powiatu Żywieckiego, Zembrzycach, Skawcach, Dabrówce, Strzyszowie, Zakrzowie, Stroniu, Leśnicy, Bugaju, Brodach, Kalwaryi, Zebrzydowicach, Przytkowicach, Leńczu górnem, Podolanach i Zarzycach małych powiatu Wadowickiego, w Woli Radziszowskiej i Radziszowie powiatu Myślenickiego, a nareszcie w Rzozowie i Skawinie powiatu Wielickiego, przez 14 dni do publicznego przejrzenia i ogłoszone też zostaną w każdej gminie termina, w których komisya czynność swoją sprawować będzie.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu dni 14 w właściwem c. k. Starostwie lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty opóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 22go marca 1883.

L. 16517.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona reskryptem wys. c. k Ministerstwa handlu z dnia 1 marca br. l. 7063 reambulacya odnogi galic. kolei transwersalnej na przestrzeni Oświęcim, Skawina, Podgórze rozpocznie się na dniu 20 kwietnia b. r. w Babicach powiatu Bialskiego i trwać będzie bez przerwy aż do zupełnego ukończenia.

Wykazy gruntów, które pod tę kolej zajęte być mają, wyłożone będą z dotyczącemi planami w urzędach gminnych i u przełożonych obszarów dworskich w Babicach, w Oświścimie, Dworach Isza część, Zaborzu, Manowicach i w Włosienicy powiatu Bialskiego, Przeciszowie, Zatorze, Palczowicach, Spytkowicach, Ryszowie, Półwsiu, Kozowej, Nowych Dworach, Brzeźnicy, Brzezince I część, Jaśkowicach, Wielkich Drogach, Jacimiechu, Zelczynie i Borku szlacheckim powiatu Wadowickiego, a nareszcie w Skawinie, Korabnikach, Sidzinie, Libertowie, Opatkowicach, Borku fałęckim, Lagiewnikach, Podgórzu i Płoszowie powiatu Wielickiego, przez czternaście dni do publicznego przejrzenia i ogłoszone też zostaną w każdej gminie termina, w których komisya czynność swoją sprawować będzie.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu dni 14stu w właściwem c k. Starostwie lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spoźnione nie będą uwzględnione

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 22 marca 1883.

L. 17151.

Odnośnie do edyktu z dnia 19 stycznia b. r. l. 377, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że reskryptem wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 6 marca br. l. 7078 zarządzoną została reambulacya galic. kolei transwersalnej, na przestrzeni Żywiec, Nowy Sącz, od km. 43·5 do km. 49·5, i że z tego powodu wyłożone będą wykazy gruntów pod tę przestrzeń kolei zająć się mających, z dotyczącemi planami, w urzędach gminnych w Białej, Juszczynie i Kojszówce przez 14 dni do publicznego przejrzenia, i że ogłoszone także zostaną w tych gminach termina, w których komisya swoją czynność sprawować będzie.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu dni 14 w Myślenickiem c. k Starostwie, lub też przy komisyi na miejscu.

Lwów, dnia 22 marca 1883.

L. 5752. (2122 2—3)

Na mocy rozporządzenia wysokiego c. k. ministerstwa handlu z dnia 4 marca 1883 l. 6379 m. h. zajdą z dniem 1 kwietnia b. r. w postępowaniu z posyłkami za pobraniem nadawanemi następujące zmiany:

1) w miejsce dotychczasowego kwitu na powziątek złączony zostanie z adresem przesyłkowym przekaz pocztowy;

2) karty zaliczkowe znosi się z końcem marca b. r. zupełnie;

3) dowody oddania z kuponami będą używane odtąd tylko przy nadawaniu posyłek za powziątkiem do Niemiec i Szwajcaryi;

4) posyłki za powziątkiem mogą być nadawane za wystawieniem zwykłego dowodu oddania lub też za pomocą książek pocztowych oddawczych;

5) żądanie o zniżenie lub całkowite zniesienie powziątku należy odtąd w siedm dni po nadejściu posyłki zgłosić w dotyczącym c. kr. urzędzie pocztowym;

6) przekazy pocztowe na powziątki podlegać będą tym samym postanowieniom jak i zwykłe przekazy pocztowe;

7) dla stron, które regularnie większą ilość tak zwykłych przekazów pocztowych jako też przekazów na powziątki odbierać będą, używane będą dotychczasowe konsygnacye, adresaci mają jednak i w tym razie każdy przekaz osobno kwitować;

8) wypłata przekazów pocztowych z powziątków pochodzących może mieć miejsce najpóźniej we dwa miesiące po nadaniu samej posyłki, późniejsza wypłata również jak i wydanie duplikatów tychże przekazów nastąpi tylko za zezwoleniem c. kr. Dyrekcyi poczt, w którym celu należy wnieść podanie ostemplowane;

9) karty zaliczkowe mogą być do końca roku 1883 na inne znaczki pocztowe wymieniane.

Z c. kr. Dyrekcyi poczt

We Lwowie, dnia 23 marca 1883.

Schiffner.

Zl. 5752.

Im Grunde Verordnung des hohen k. k. Handels Ministeriums vom 4 März 1883 Nr. 6379 H. m. haben mit 1 April 1883, in dem Verfahren mit Nachnahmesendungen im internen Verkehre von Oesterreich-Ungarn und nach dem Occupations-Gebiethe nachstende Aederungen einzutreten:

1) Die Postbegleitadresse für Nachnahmesendungen wird an Stelle des dermaligen Nachnahmescheines mit einer Nachnahme-Postanweisung vereinigt.

2) Die Nachnahmekarten werden mit lezten März l. Js. vollständig ausser Gebrauch gesezt.

3) Das Nanuale und die Aufgabescheine mit dem Auszahlungs-Coupon sind nur mehr bei den für den ausländischen Verkehr d. i. nach Deutschland oder der Schweiz bestimmten Nachnahmesendungen zu verwenden.

4) Die Aufgabe der Nachnahmesendungen hat gegen die gewöhnlichen Aufgabescheine für Fahrpostsendungen oder mittelst der Postaufgabebücher zu erfolgen.

5) das Verlangen um Herabniederung oder Auflassung der Nachnahme muß innerhalb der Frist von sieben Tagen gestellt werden.

6) die an ihre Bestimmung gelangten, entsprechend ausgefüllten Nachnahme-Postanweisungen werden in ganz gleicher Weise, wie die eingelangten inländischen Postanweisungen bis 200 fl. behandelt respective bestellt und ausgezahlt.

7) Für Partheien, an welche regelmäßig ein größere Anzahl von gewöhnlichen oder von Nachnahme-Postanweisungen einlangt, sind zur Bestellung und Liquidirung Consignationen zu verwenden. Der Empfang des angewiesenen Betrages ist aber auch in diesem Falle von dem Adressaten auf jeder einzelnen Postanweisung zu bestättigen.

8) Die Auszahlung der mittelst Nachnahme- Postanweisung angewiesenen Beträge darf nur binnen zwei Monaten vom Tage der Aufgabe der bezüglichen Sendung gerechnet stattfinden und muss nach Ablauf dieser Frist die spezielle Bewilligung der Auszahlung so wie der allfälligen Ausfertigung eines Duplikats bei der betreffenden Post-Direction mit einer gestempelten Eingabe angesucht werden.

9) Die im Privatbesitze befindlichen Nchnahmekarten können bis Ende das Jahres 1883, bei jedem k. k. Postamte gegen andern Postwerthzeichen umgetauscht werden.

K. k. Post-Direction

Lemberg, am 23 März 1883.

Schiffner.

Ч. 5752. (2122 2—3)

На основѣ розпоряджена высокого ц. к. Министерства гандлю зъ дня 4 марта т. р. ч. 6379 вступаютъ съ днемъ 1 цвѣтня 1883 въ постунованю съ посылками за послѣбранïемъ надаванными во внутреннôмъ оборотѣ Австро-Угорщины и до краѣвъ занятыхъ слѣдуюцïи измѣны:

1. Въ мѣсто дотеперѣшного квити послѣбранïя совокупляеся съ посылковымъ адресомъ почтовый перевазъ послѣбранïя.

2. Карты послѣбранïя зносатъ ся съ кôнцемъ марта т. р. съ всемъ.

3. Рецепису надавчïи съ купономъ выплаты маютъ ся ôтъ теперъ лишь при посилкахъ послѣбранïя надаваныхъ до внѣшного обороту т. е. до Нѣмеччини и до Швайцарïи употребляти.

4. Посылки послѣбранïя можна надавати за звыклимъ рецеписомъ надавчимъ призначенымъ для посылокъ почтовыхъ або посредствомъ почтовыхъ книжокъ надавчихъ.

5. Кто послѣбране знижити или знести хоче, долженъ того въ теченïи 7 дней требовати.

6. Съ почтовими переказами послѣбранïя, котрй сутъ соотвѣтно выполнени и на мѣстце свого призначеня надходятъ, поступаеся такъ само яко съ надходячими тукраевыми переказами почтовыми ажъ до 200 зар. и такъ само они доручаютъ ся и выплачаютъ ся.

7. Для сторонъ, для котрыхъ правильно больше число такъ звиканхъ переказôвъ почтовыхъ якъ и переказôвъ послѣбранïя надходитъ, будутъ употреблятися консигнацïи для доручена и ликвидована; однакожъ въ тôмъ разѣ мае адресатъ ôтобранье асигнованой квоты на кождôмъ поодинокôмъ переказѣ квитовати.

8. Выплата квотъ переказомъ почтовымъ асигнованыхъ може послѣдовати тôлько въ теченïи 2 мѣсяцïй, числивши ôтъ дня надана дотичной посылки, а по истеченïи того речинця належитъ о особное призволенïе на выплату якъ и о потребное изготовленïе дупликата удотычной Дирекцïи почтъ посредствомъ остемплованого подана просити.

9. Кождый, кто карти послѣбранïя посѣдае, може тïижъ до конця року 1883 на инни почтовй значки вымѣняти.

Изъ ц. к. гол. Дирекцïи почтъ

Львôвъ, дня 23 марта 1883.

Шïффнеръ.

Doniesienia prywatne.

Parcele do sprzedania

przy nowo otworzyć się mającej ulicy prowadzącej przez ogród realności **Kazimierzowska** 39 połączoną z przedłużeniem ulicy **Jagielońskiej** a ewentualnie przedłużoną do ulicy **Mickiewicza.**

Bliższej wiadomości udzieli właściciel. Kazimierzowska 37. (1896 20—3)

Kartofle nasienne

August der starke (białe) wyborne w smaku nadzwyczaj plenne i trwałe, szczególnie godne polecenia 100 kilo 18 złr., 5 kilo 1 złr. 20 ct.

Redskin flourball duże, czerwone, plenne nigdy nie gniją, 100 kilo 10 złr., 5 kilo 60 ct.

Fidelio, szara, chropawa łupina, nadzwyczaj trwałe i plenne, 5 kilo 1 złr. 50 ct.

Białe róże, piękne i smaczne 5 kl. 60 ct.

Poleoson edel, duże, krągłe, białe 5 kilo 1 złr.

Zielone drobne, bardzo smaczne i trwałe 5 kilo 60 ct.

Woreczki pięciokilogramowe wysyłam za pobraniem pocztą, większe ilości dostawiam loco stacya kolei Krechowice.

Wszystkie gatunki wypróbowane, rozmnożone z $^1/_2$ kilograma. —

Franciszek Słoński w *Rożniatowie*, poczta loco. (2259 1—10)

L. 286. (2189 1—3)

Konkurs.

Na posadę lekarza miejskiego z remuneracyą roczną 200 złr. i osobnem wynagrodzeniem za oględziny bydła, tudzież oglądania zmarłych według ustanowionej taksy, ogłasza się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę P. T. p. p. doktorowie wszech nauk lekarskich lub medycyny, zechcą swoje podania z udowodnieniem znajomości języka polskiego wnieść do Zwierzchności miejskiej w Strzyżowie najdalej do 1 maja 1883.

Zwierzchność gminna.

Strzyżów, dnia 29 marca 1883.

Zaproszenie.

Z powodu że na zwołanem walnem zgromadzeniu na dzień 29 marca 1883 nikt się nie jawił i rzeczone posiedzenie odbyć się nie mogło, rozpisuje się w myśl §. 46 Statutu ponowne zgromadzenie członków z tym samym porządkiem dziennym na **dzień 12 kwietnia 1883** o godz. 3 po południu, które odbędzie się w lokalnościach Dyrekcyi i na które szanownych członków zaprasza się.

Porządek dzienny:

I) Rozdział zysków i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności za rok 1882.

II) Uzupełniający wybór Rady Zawiadowczej.

III) Zmiana §. §. 23, 24, 25, 36, 40, 52, 53, 54, 56, 60, 63, 77, 78, 90 statutu.

Jaryczów Nowy, 2 kwietnia 1883.

RADA ZAWIADOWCZA „Towarzystwa kredytowego w Jaryczowie nowym“ stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Aron Blück prezes. **Kasiel Billet** sekretarz.

Dyrekcya

H. Handelsmann dyrektor.

M. B. Handelsmann kasyer.

L. 117. (2265)

L. 30576.V. (2176 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy soli, asygnowanej gminie m. Lwowa przez c. k. krajową Dyrekcyę Skarbu we Lwowie z prawem pierwszeństwa przed innymi kupcami w ilości 16.700 kilogramów czyli topek tygodniowo z c. k. żup w Bolechowie i Dolinie po cenie 9 złr. w. a. za setkę, rozpisuje Magistrat na mocy uchwały Reprezentacyi miejskiej z dnia 5 lutego 1883 ponownie konkurs i wzywa chcących się starać o to przedsiębiorstwo, ażeby oferty swoje wnieśli do Magistratu najdalej do dnia 10 kwietnia 1883, w której to ofercie ma być podaną cena, po jakiej zobowiązuje się oferent sprzedawać jeden kilogram, czyli topkę soli.

Bliższą wiadomość o warunkach przedsiębiorstwa udzieli zgłaszającym się biuro V. Magistratu

Lwów, dnia 12 marca 1883.

Buhajki

W dobrach krasiczyńskich są do sprzedania dwa buhajki roczniaki czystej rasy Pincgau, oraz trzy buhajki czystej rasy Airshire, z których dwa roczniaki, żaś jeden ośmiomiesięczny. O bliższych warunkach dowiedzieć się można wzarządzie dóbr krasiczyńskich poczta w miejscu. (2182 1—3)

Bazar Markiewicza

Pierwszy skład wyrobów krajowych **we Lwowie,** *Plac Maryacki l. 10,* utrzymuje na składzie i poleca:

Płótna

wyrobu krajowego

akoteż różne przeroby z tychże, a mianowicie *już gotowe*

kalesony, koszule, prześcieradła, siennik i, ścierecz ki, maglewniki, mocne wory zbożowe, również (7 12 ?)

ręczniki, obrusy, serwety, koronki, skarpetki, pończochy, filimki itp. wyroby krajowe.

Zaproszenie do przedpłaty na pismo

SZCZUTEK.

Prenumerata kwartalna **wynosi 2 zł. 50 ct.,** z dodatkiem powieściowym.

Nowi prenumeratorowie od dnia 1 kwietnia otrzymają bezpłatnie początek powieści „Pepita Jimenez“ i „Odwet męża.“

ADRES: ADMINISTRACYA “SZCZUTKA“

Lwów, ul. Halicka l. 48. (1778 7—8)

(2205 1—2)

Ogłoszenie.

W Środę dnia 11 kwietnia 1883 odbędzie się w sali rady powiatowej w Przemyślu o godzinie 12 w południe

IX Walne Zgromadzenie

Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemyślu,

Stowarzyszenia zarejestr. z nieogr. poręką.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności w r. 1882.
2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1882.
3. Wniosek komisyi kontrolującej i Rady nadzorczej w sprawie rozdziału czystego zysku za rok 1882.
4. Zatwierdzenie wyboru dyrektora towarzystwa.
5. Wybór 4 członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących.

Przemyśl, 31. marca 1883.

Dr. Jędrzej Orzechowicz m. p. Zastępca prezesa Rady nadzorczej.

Antoni Dabrowski m. p. Członek i sekretarz Rady nadzorczej.

Bilans Towarzystwa za r. 1882 wyłożony do przejrzenia w biurach Towarzystwa.

Dra Karola Mikolascha Wody lecznicze gazowe.

Alkaliczna. Smaku bardzo przyjemnego, zastępuje nader korzystnie szczawy rodzime jak n. p. Szczawnicką, Selcerską i t. p., od których jest o wiele skuteczniejszą. Używa się bądź sama przez się, bądź też pół na pół zmieszana z zwykłą wodą. Cena 16 ct.

Gorzka. Z powodu wcale nieprzykrego smaku i energiczniejszego chociaż nie drażniącego skutku. przewyższa wszystkie wody naturalne przeczyszczające. Cena 16 ct.

Jodowa i Bromowa. Należy używać według przepisu lekarskiego tam, gdzie Jod lub Brom są wskazane. Różni się od zwykle używanych roczczynów soli jodowych lub bromowych tem, iż jest przyjemną do użycia i skuteczniejszą z powodu podniecania czynności narzędzi przeistaczających. Cena 18 ct.

Litowa. Przeciw cierpieniom pęcherza i t. p. według ordynacyi lekarskiej. Zawiera lit w ilości znacznie większej jak którakolwiek woda mineralna. Cena 16 ct.

Magnowa. Przeciw zgadze, kwasom żołądkowym nadmiernym i ztąd pochodzącym dolegliwościom. Bez przechwały w smaku i skutku nieprześcigniona. Cena 16 ct.

Żelazista. Nie ma środka, żelazo zawierającego, któryby był tak przyjemny do użycia, tak skuteczny, oraz tak tani, jak ta woda. Żelazo w tem połączeniu ustrój ludzki przyswaja niemal bezpośrednio. Cena 16 ct.

Salicylowa zawiera salicylan sodowy, obecnie tak ważną w lecznictwie odgrywający rolę w cierpieniach reumatycznych, (gośćcowych) artrytycznych, nerwowych, w migrenie i t. p. Salicylan sodowy w tej postaci podany, nebyla towarzys[illegible] e temu środkowi skutki ujemne, jak drapanie w gardle, nudności. utratę apetytu, gdy przeciwnie [illegible] użyciu wody salicylowej tylko skutki dodatnie występują spotęgowane. Cena 1[illegible] ct.

Lemoniada angielska gazowa. Jest to bardzo łagodny, smaczny i przyjemny środek przeczyszczający dla niewiast i dla dzieci. Cena 35 ct.

Niebywała taniość tych środków leczniczych czyni je dla każdego przystępnemi, a skuteczność tychże wprowadza niemal w podziw, osobliwie lekarza, obznajomionego dokładnie ze skutkami pojedynczych tych wód składników.

Skuteczność ta polega na szczęśliwej kombinacyi dodatków nader pojedynczych, osobliwie zaś na przesyceniu tych wód bezwodnikiem węglowym.

Skład chemiczny każdej wody leczniczej uwidoczniony jest na etykiecie i broszurce, którą się na żądanie dodaje.

Za próżne flaszki z etykietami płacę po 6 ct., tak iż woda sama tylko 10, względnie 12 centów kosztuje.

Wysełam pocztą lub koleją i liczę za opakowanie od 10 — 20 — 30 — 40 — 50 flaszek / 40 — 60 — 80 — 90 — 100 centów.

Mniej 10 flaszek nie wysełam.

Strzedz się należy wód podrabianych i naśladowanych tem szkodliwszych, jeżeli fałszerze nie są fachowymi. Najlepiej jest udawać się wprost do składu głównego lub też do składów w aptekach renomowanych się znajdujących.

Każda flaszka opatrzona jest kapslą, na której nazwisko: „**Mikolasch**“ jest uwidocznione, na korku zaś nazwisko to wypalone. Na etykiecie znajduje się znak ochronny: „Gwiazda“ po za którą widocznym jest wąż, wijący się na lasce Merkurego.

Skład główny w aptece pod łazgwdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(7880 37—?)

Tysiąc osób, które pozostawały bez nadziei życia, zawdzięczają temu skutecznemu Jana Hoffa piwu zdrowia z ekstraktu słodowego swe życie, którem się obecnie pocieszają.

(Wielokrotnie wypowiedziane własne słowa wyleczonych)

Osiągnięte skuteczne wyleczenia

w suchotach, ogólnem osłabieniu ciała, złem trawieniu, braku apetytu, kaszlu, w cierpieniach gardła, żołądka, piersi i płuc, przez sławne wyroby słodowe Jana Hoffa. które otrzymały 58 wysokich odszczególnień mianowicie: jedynie prawdziwe Jana Hoffa piwo zdrowia z ekstraktu słodowego, słodową czekoladę zdrowia i piersiowe cukierki słodowe.

Wysokie pisma uznania.

Jego Ekscellencya pan minister sprawiedliwości w Kopenhadze wyraził się o prawdziwem Jana Hoffa piwu zdrowia z ekstraktu słodowego: Piękny ten napój używam zawsze z skutkiem.

Kopenhaga. **Leuning,** minister sprawiedliwości.

Hoffa piwo zdrowia okazało tutaj cuda. Przeszlij mi Pan znów 58 flaszek piwa zdrowia.

Hasseldorf pr. Utensen, 4 marca 1883.

Szambelan R. v. Oppen-Schilden,

Do c. k. dostawcy nadwornego wielu książąt Europy Pana

Jana Hoffa

c. k. radcy komisyjnego, posiadacza złotego krzyża zasługi z koroną. kawalera wysokich orderów pruskich i niemieckich, **w Wiedniu: Fabryka Grabenhof, Bräunerstrasse 2, komptoar i skład fabryczny: Bräunerstrasse Nr. 8.**

Najnowsze publiczne pismo dziękczynne

z miesiąca listopada 1882

o wyleczeniu się z 5 letniego kaszlu krwawego, wymiotów krwawych i połączonej z tem chrypki, przez Jana Hoffa piwo zdrowia z ekstraktu słodowego i piersiowych cukierków słodowych w papierze niebieskim.

Upraszam Wielmożnego Pana o przesłanie mi znów za pobraniem pocztowem 28 flaszek pańskiego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego i 5 woreczków Jana Hoffa piersiowych cukierków słodowych w papierze niebieskim. Zarazem zawiadamiam Pana, że od pięciu lat cierpiałem w skutek kataru płucowego a później w skutek wymiotów krwawych, które trwały blizko rok, cierpiałem nieustannie na chrypkę połączoną z łaskotaniem w przewodzie oddechowym. **Odkąd używam piwo z ekstraktu słodowego, czuję znaczne polepszenie i spodziewam się przy dalszem używaniu zupełnie się wyleczyć. Zresztą gdy stan mego zdrowia pozostanie nadal tak jak jest obecnie, jestem zupełnie zadowolony ze skutku leczniczego pańskiego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego.**

Z wysokiem poważaniem uniżony

Edward Kollmann. inspektor pomiarowy.

Marburg, dnia 27 listopada 1882.

Niżej 2 zł. nie uskuteczuia się przesyłek.

Ceny Jana Hoffa preparatów słodowych na prowincye z Wiednia: Piwo zdrowia z ekstraktu słodowego ze skrzynką i flaszkami: 6 flaszek złr. 3 82, 13 flaszek złr. 7. 26, 28 flaszek złr. 14. 60, 58 flaszek złr. 29. [illegible]0; $^1/_2$ kilo czekolady słodowej I. złr. 2. 40, II. złr. 1. 60, III. złr. 1. (Przy odbiorze większych ilości rabat.) Cukierki słodowe: woreczek 60 ct. (także $^1/_2$ i $^1/_4$ woreczka). Preparowana pożywna mąka słodowa dla dzieci złr. 1. Skoncentrowany ekstrakt słodowy flakon 1 złr., także po 60 ct. Kawa słodowa pakiet 50 ct., także 30 ct. Zupełna kąpiel słodowa 80 ct.

Główny skład we LWOWIE: Z. Rucker, J. Beiser, Piotr Mikolasch, H. Blumenfeld aptekarzy, Karol Bałłaban handel. BIAŁA: Zabystrzan aptek. BRODY: wszystkie apteki. BOCHNIA: J. Michnik. BUDZANOW: Jasiński. CZERNIOWCE: J. Golichowski, bracia Tabakar, Ignacy Schnirch. DROHOBYCZ: T. Jabłoński. L. Dobrzyniecki. GRÓDEK: Lipius. JAROSŁAW: I. Rohm apt., S. Ellenberg, Wi[illegible]ki apt. JASŁO: T. W. Barglewicz apt. KOŁOMYJA: Jan Sidorowicz. KRAKOW: Jan Janiga, I. Trau[illegible]yński, Edward Fuchs. W. Redyk, Stockm[illegible], Wiśniewski apt. NOWY SĄCZ: J. Grossbard i apte[illegible] i PRZEMYSL: M. Kozłowski, M. Krug i wszystkie apteki. RZESZOW: A. Karpiński ap[illegible]ek. [illegible] Ry[illegible]u, Schaitter i spółk. Neugebauer. SAMBOR: K. Maresch, Aleksiewicz apt. SANOK: Hochdorf, Józ. Ryńczarski. STANISŁAWOW: Jan Macura i Albin Amirowicz aptekarze i Kalman Jonasz. STRYJ: D. J. Nus enb[illegible] comp., obie apteki. SUCZAWA: Edw. Liszka apt. TARNOPOL: wszystkie apt. ŻURAWNO: Tomaszewski apt.

(512 10 15)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru